

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ 43^{ου} ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΕΤΑΡΤΗ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002 • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 118

Όλα είναι δρόμος. Στο κινηματογραφικό έργο του Παντελή Βούλγαρη όλα είναι, ήταν και θα είναι, δρόμος. Ένας δρόμος που παραμένει ανοικτός, όχι μόνο προς τα εμπρός (με τις *Νύφες* που έρχονται και ό,τι άλλο ακολουθήσει), αλλά και αναδρομικά ανοικτός με τους παρακαμπτήριους που άνοιξαν οι σημαντικότερες από τις προηγούμενες του ταινίες. Όπως ο *Τζίμης ο Τίγρης* που 36 χρόνια τώρα εξακολουθεί να παραμένει ένα αξεπέραστο υπόδειγμα ταινίας μικρού μήκους. Όπως *Το προξενικό της Άννας* (1972) που ηθογραφώντας –μέσα από τη λιτή του φόρμα– μια ολόκληρη εποχή, δείχνει και προτείνει έναν άλλο δρόμο για τον νέο ελληνικό κινηματογράφο που γεννιόταν εκείνη τη στιγμή, χωρίς απότομες ρήξεις με τον παλιό και κυρίως με το λαϊκό κοινό. Ένα δρόμο που αμέσως μετά δεν ακολούθησε ούτε και ο ίδιος, δοκιμάζοντας, από ανάγκη ή επιλογή, τον εαυτό του ως κινηματογραφιστή σε άλλα είδη, άλλοτε περισσότερο κι άλλοτε λιγότερο επιτυχημένα. Για να επανέλθει στο δρόμο αυτό που χάραξε ο ίδιος, με τις ταινίες του *Ήσυχες μέρες του Αυγούστου* (1991) και *Όλα είναι δρόμος* (1998). Έτσι νομίζω. Ταινίες μικρής φόρμας και σύνδεσης ιστοριών (δια της μεθόδου των τριών) απλών καθημερινών ανθρώπων που ως χαρακτήρες προσεγγίζονται μέσα από μια ιδιαίτερα διακριτική ποιητική διάθεση που καταφέρνει και σου μεταδίδει μια μοναδική αίσθηση οικειότητας. Μια αίσθηση τόσο άμεση που σε κάνει να νιώθεις πως αυτό που είδες δεν ήταν σκηνοθεσία, απλώς μια ταινία που σκοπό είχε να σε παραμυθιάσει ή και να σε ψυχαγωγήσει, αλλά μια αληθινή εμπειρία ανθρώπινης επαφής. Σαν να περπάτησες στο δρόμο τους, για λίγο μαζί τους.

του Σωτήρη Ζήκου

ΣΗΜΕΡΑ ΣΤΟ ΟΛΥΜΠΙΟΝ:

Λούκια της σιωπής (σελ. ??)

της Λουκίας Ρικάκη (Ελλάδα, 2002)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Η παρουσίαση της ελληνικής νοηματικής γλώσσας όπως αυτή διδάσκεται και μιλιέται στη χώρα μας από δεκάδες χιλιάδες κωφούς. Η Λουκία Ρικάκη επιστρέφει στο ντοκιμαντέρ, συστήνοντάς μας αυτήν την εκφραστική γλώσσα.

Μην κλαις / Gwenchana uljisma (σελ. 4)

του Min Boungh-hun (Κορέα, 2001) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Μια ιδιόσυγκραστη μαύρη κωμωδία για τη σύγκρουση της παλιάς με την καινούρια ζωή και τα όνειρα συνηθισμένων ανθρώπων.

Όνειρα γλυκά (σελ. ??)

του Παντελή Παγουλάτου (Ελλάδα, 2002)

ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Μετά από τρεις μικρού μήκους βραβευμένες ταινίες ο Παντελής Παγουλάτος σκηνοθετεί την πρώτη του μεγάλου μήκους βάζοντας στο επίκεντρο του μια οικογένεια. Ένα μυστικό, ένας παλιός έρωτας, μια ασθένεια, ένας γάμος είναι τα στοιχεία που κάνουν τα μέλη της να συγκρούονται αλλά πάντα να συνεχίζουν να ζούν.

Ο γάμος της Ράνα / Rana's wedding (σελ. 4)

του Hany Abu-Assad (Παλαιστίνη, 2002) • ΔΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Ένα ρομαντικό δράμα και μια δυνατή ερωτική ιστορία με φόντο την κατεχόμενη Παλαιστίνη.

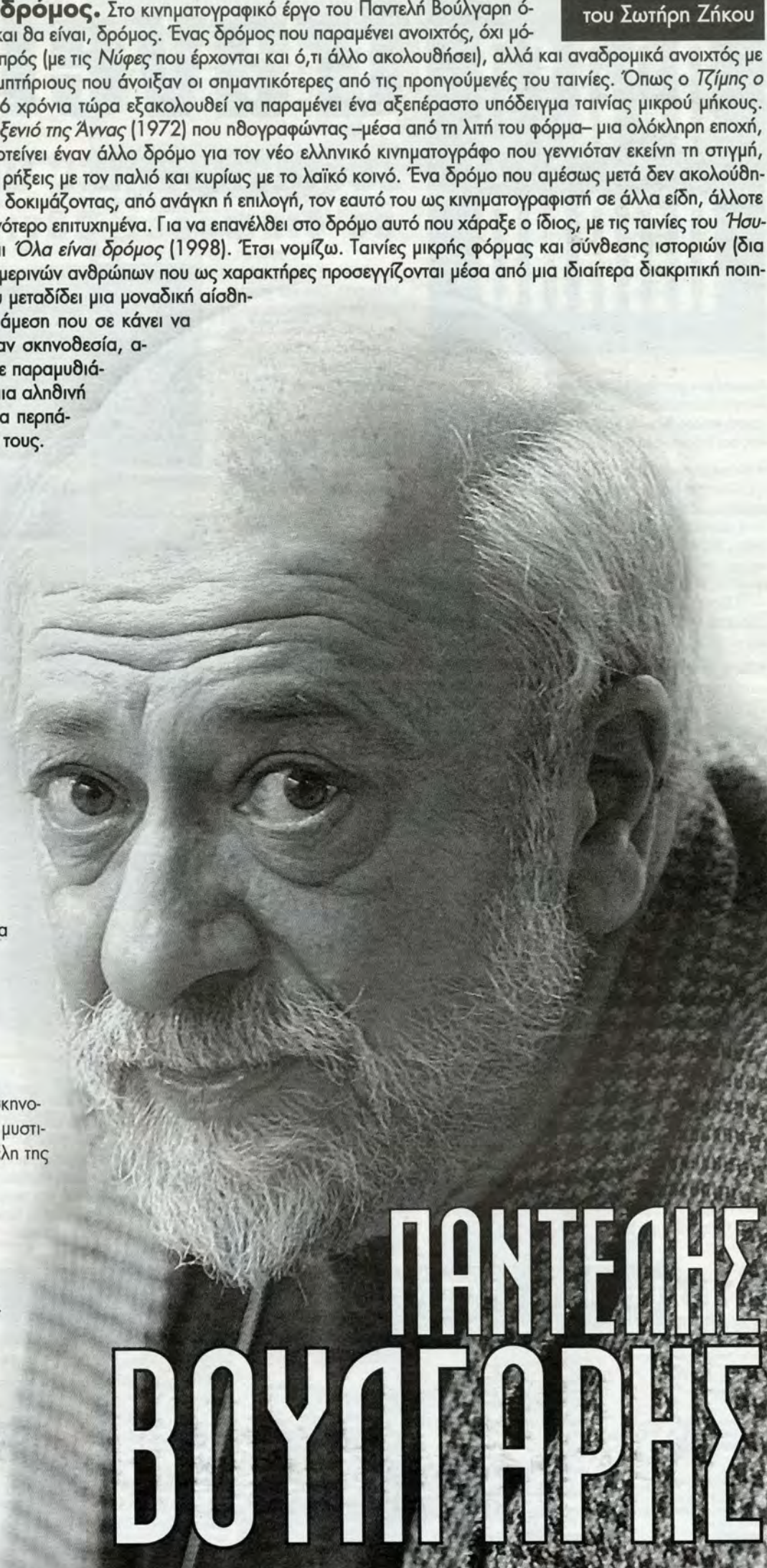
Το μυστικό του Νοέμβρη (σελ. ??)

του Τάκη Παπαγιαννίδη • ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ 2002

Ένα καλοστημένο δικαστικό θρίλερ του Τάκη Παπαγιαννίδη, βασισμένο σ' ένα βιβλίο του Μίμη Ανδρουλάκη.

«Πάντα πιστεύω ότι η ταινία που έχω στα
καρδιά θα είναι καλύτερη εκφραστικά,
θα έχει να πει κάτι καινούριο θα είναι καλύτερη
από τις προηγούμενες, θα κερδίσω ένα μέρος
του στοιχήματος. »

Παντελής Βούλγαρης

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΒΟΥΛΓΑΡΗΣ

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΣΗΜΕΡΑ

- 4 Μια κορεστική ταινία στο Ουμπρεκιστάν και ένας παράνομος έρωτας στη Ρωσία, στο Διεθνές Διαγωνιστικό
- 5 Για την ομορφιά του χειροποίητου ιρανικού σινεμά μας μιλάει ο Vahid Mousaiean και η αρχή της αβεβαιότητας του 93χρονου Ολιβιέρ
- 6 Απολαύσεις στους Νέους Ορίζοντες και για την εξέγερση της γυναικας απέναντι στο στατικό άντρα μας λέει η Shirin Neshat
- 7 Το γκέι σινεμά του τολμηρού και ευρηματικού κινηματογραφιστή Jaime Humberto Hermosillo από το Μεξικό
- 9 Για τη μαγική δύναμη της γλώσσας της σιωπής μιλούν η Λουκία Ρικάκη και ο μουσικός Κωστής Ζευγαδέλλας
- 10 Ο Παντελής Παγουλάτος, ο Γιάννης Φέρτης και ο Σταμάτης Κραουνάκης μιλούν για την ταινία *Όνειρα γλυκά*
- 11 Ο Τάκης Παπαγιαννίδης, η Αθηνά Μαξίμου και ο Θωμάς Σλιάμης μιλούν για την ταινία *Το μυστικό του Νοέμβρη*
- 13 «Σπρώχνοντας το βουνό» θα τιτλοφορήσει το βιβλίο του ο Παντελής Βούλγαρης όταν... μεγαλώσει
- 15 Καλωμένος από τη Γιουγκοσλαβία και ο Ρουμάνος Nae Caranfil μιλάει για την ταινία του *Φιλανθρωπία*
- 17 Άγνωστες απολύσεις και αφοροιστικά θαλασσινά από την Κίνα, στο Παράθυρο στην Ασία

ПРОТО ПОРНО 2

Τιμητική βραδιά στη μνήμη του Κώστα Χατζηχρήστου

Αφιερωμένη στη μνήμη του μεγάλου κωμικού Κώστα Χατζηχρήστου ήταν η χθεσινή εκδήλωση, που πραγματοποιήθηκε στην αίθουσα Παύλος Ζάννας. Την τιμητική πλακέτα παρέδωσε στην κόρη του ηθοποιού, Τέτα, ο δήμαρχος Θεσσαλονίκης Βασίλης Παπαγεωργόπουλος. Συγκινημένη η Τέτα Χατζηχρήστου θυμήθηκε την πρώτη φορά που είχε έρθει στο Φεστιβάλ, το 1963, σε ηλικία 11 ετών προσμένοντας, όπως φυσικά και ο πατέρας της, το πρώτο βραβείο για την ερμηνεία του στην ταινία *Της κακομοίρας*: «Έφυγα με πολύ πίκρα μισώντας

όλους τους ανθρώπους του Φεστιβάλ για το βραβείο που δεν του έδωσαν, αλλά εκείνο το βράδυ του έδωσε ο κόσμος έξω σπκλώνοντας το αυτοκίνητό του στα χέρια».

Για τον μεγάλο κωμικό μίλησε ο Λάκης Λαζόπουλος αναφέροντας μεταξύ άλλων και τις τελευταίες του στιγμές: «Τελευταία φορά που τον συνάντησα τον βρήκα με το φόβο του ανθρώπου που θα του άρεσε να φύγει αξιοπρεπώς. Ήξερε ότι ζούμε σε κόσμο που αρέσκεται στην αναξιοπρέπεια των μεγάλων. Έαν αυτό ήταν το ζητούμενο, το πετύχαμε. Τον είδαμε σε ένα ρόλο στα παράθυρα των τηλεοράσεων. Θα ανεφέρω απλά τον τίτλο της πρώτης του ταινίας *Ο Θύμιος τα έκανε θάλασσα...* στη θάλασσα όμως περνάμε και τα καλοκαίρια μας».

Για τον Κώστα Χατζηχρήστο μίλησε και ο Γιάννης Δαλιανίδης, ενώ το «παρών» έδωσαν οι: Άννα Φόνσου, Ροζίτα Σώκου, Γιάννης Μπακογιαννόπουλος και άλλοι κριτικοί κινηματογράφου. Η βραδιά, που άνοιξε με ένα μικρό βίντεο με σκηνές από ταινίες όπου πρωταγωνίστησε ο ηθοποιός σε επιμέλεια Ιάσωνα Τριανταφυλλίδη, έκλεισε με την προβολή της ταινίας του Ντίνου Κατσουρίδη *Της κακομοίρας*. Η Άννα δεν ήρθε να τη δει γιατί την έχει δει τις άπειρες φορές με τη μαμά της.

Επιμέλεια: Όλγα Κοζάκη

Ειδική εκδήλωση στη μνήμη του Ιάνη Ξενάκη

Η Εταιρεία Ελλήνων Σκηνοθετών, θέλοντας να τιμήσει τον μουσικό του 20ου αιώνα Ιάνη Ξενάκη, σήμερα στις 19:30, στην αίθουσα Τώνια Μαρκετάκη, θα προβάλει την ταινία του σκηνοθέτη Φώτη Ψυχράμη *Πολύτοπο Μικηνών*, ανακηρύσσοντας παράλληλα τον Φώτη Ψυχράμη σε επίτιμο μέλος της και απονέμοντας του τιμητική πλακέτα. Η ταινία γυρίστηκε το 1978 στις Μικίνες και είναι η μοναδική κινηματογραφική δουλειά που έχει γίνει για τον Έλληνα Μουσικό του αιώνα, Ιάνη Ξενάκη. Με βάση τη θεωρία του περί υβριδικού κινηματογράφου, ο σκηνοθέτης υλοποιεί την αφηρημένη μουσικο-οπτική αφήγηση του Ξενάκη και αποδεικνύει πως οι Έλληνες για 4.000 χρόνια περίπου (2200 π.Χ.-τέλη 2000 μ.Χ.) θεμελιώνουν τον πολιτισμό της ανθρωπότητας. Αξιοποιώντας το οπτικό υλικό των μεγάλων διαχρονικών κατακτήσεων των Ελλήνων, ο Φώτης Ψυχράμης δημιουργεί μαζί με τη μουσική του Ιάνη Ξενάκη μια πρωτότυπη και πρωτοποριακή δημιουργία που απαρνείται τελείως το λόγο και εκφράζει ιδέες, σκέψεις, αισθήματα και συναισθήματα μέσα από τη δημιουργική σύνθεση εικόνας και μουσικής.

Στην εκδήλωση που θα ακολουθήσει θα μιλήσει για το έργο του Ιάνη Ξενάκη ο σκηνοθέτης Νίκος Κορνάριος.

Τιμητική εκδήλωση για τον Παντελή Βούλγαρη

Σήμερα στις 20:00, στην αίθουσα Παύλος Ζάννας, θα απονεμηθεί στον Παντελή Βούλγαρη ο Χρυσός Αλέξανδρος. Για τον σκηνοθέτη και το έργο του θα μιλήσει ο Δημήτρης Νόλλας. Θα ακολουθήσει η προβολή της ταινίας *Χάπυ Νταίν*. Η ταινία κέρδισε τα Βραβεία καλύτερης ταινίας, σκηνοθεσίας και μουσικής και τιμητικές διακρίσεις στον ηχολήπτη Θανάση Αρβανίτη και σε πέντε ηθοποιούς στο Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης, όπως επίσης και το Βραβείο της Ένωσης Ελλήνων Κριτικών.

Χάπυ Νταίν / Happy Day

(Ελλάδα, 1976)

Ένα νησί που το καίει ο ήλιος και το δέρνουν οι άνεμοι, ένα στρατόπεδο πολιτικών κρατουμένων περιμένει την επίσκεψη της «μεγάλης μητέρας», ετοιμάζοντας προς τιμή της μια γιορτή. Ένας κρατούμενος, που αρνιέται επίμονα να δηλώσει μεταμέλεια, εξαφανίζεται, και οι Αρχές του στρατοπέδου τον δηλώνουν νεκρό, ως αυτοκείρα. Όμως, τη μέρα την επίσημης επίσκεψης και κατά τη διάρκεια της γιορτής, ο «νεκρός» εμφανίζεται.

ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

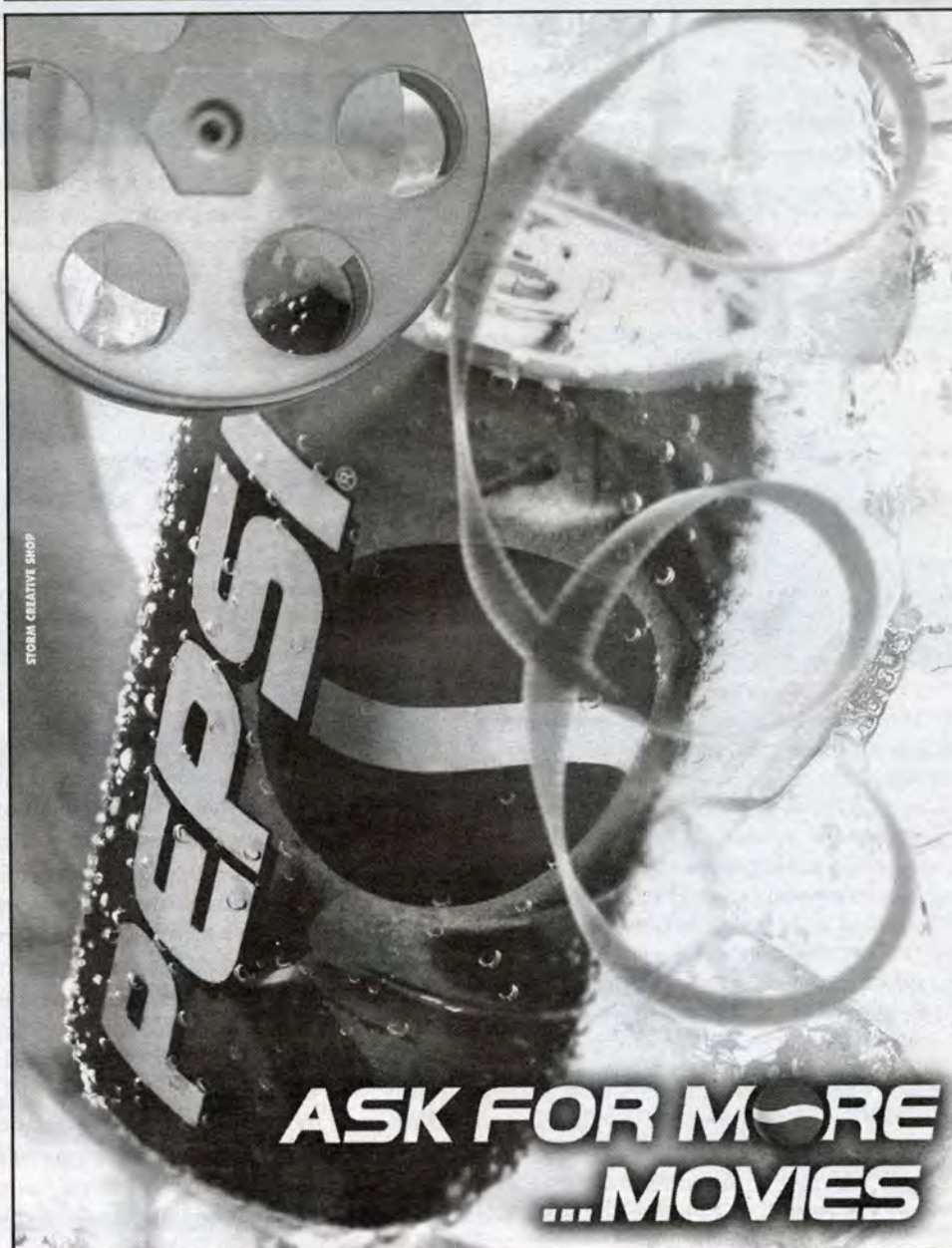
Dewar's ΒΡΑΒΕΙΩΝ ΚΟΙΝΟΥ

ΤΙΤΛΟΣ ΤΑΙΝΙΑΣ | Α' ΠΡΟΒ | Β' ΠΡΟΒ | ΤΕΛΙΚΗ

1. Εξόριστος σε άλλον ουρανό	4,072	4,193	4,132
2. Δύσκολοι αποχαιρετισμοί: ο μπαμπάς μου	4,377	4,711	4,544
3. Μπάνγκαλου	3,093	3,385	3,239
4. Γυναίκα της βροχής	4,101	3,939	4,020
5. Τυφλός στόχος	3,755	3,761	3,758
6. Μυστικά μιας εκδρομής	4,144	4,250	4,197
7. Επιθυμίες της γης	3,916		
8. Ρότζερ Ντότζερ	3,916		
9. Μην κλαις			
10. Ο γάμος της Ράνα			
11. Δύση			
12. Θα το μετανιώσεις			
13. Για πάντα δικός σου			
14. Η ζωή με σφάζει			
15. Χαπόν			
16. Ελ Μποναερένσε			

1. Γύρω γύρω όλοι	4,030	4,109	4,070
2. Χορεύοντας με τον Ραϊντέλ-El vecino cubano	4,333	4,017	4,175
3. Ο βασιλιάς	4,498	4,546	4,522
4. «Η γυναίκα της... και ο συλλέκτης» Αλληγορία III	2,947	3,900	3,423
5. Στη σκιά του Λέμι Κόσιον	3,697		
6. Εγκώμιο βραδύτητας	3,966		
7. Φύλακες του χρόνου	4,262		
8. Ο κόσμος ξανά			
9. Όνειρα γλυκά			
10. Το μυστικό του Νοέμβρη			
11. Παρά λίγο, παρά πόνο, παρά τρίχα			
12. Η μνήμη			
13. Πάμε για ένα ούζο			
14. Όσο υπάρχει αλκοόλ			
15. Ο χαμένος τα παίρνει όλα			
16. Lilly's story			

Το ΒΡΑΒΕΙΟ ΚΟΙΝΟΥ DEWAR'S απονέμεται σε μια ελληνική ταινία, που προβάλλεται σε πρώτη δημόσια προβολή και συμμετέχει στο 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου Θεσσαλονίκης. Το ίδιο βραβείο θα απονεμηθεί και σε μια ξένη ταινία που προβάλλεται στα πλαίσια του Διεθνούς Διαγωνιστικού. Οι συμμετοχές των ταινιών, ελληνικές και ξένες, είναι αυτές που, κατά σειρά προβολής, αναφέρονται παραπάνω.

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Επαναληπτικές προβολές

Ρότζερ Ντότζερ/Roger Dodger
του Dylan Kidd (ΗΠΑ, 2002)

Ο Ρότζερ Σούνσον, επιτυχημένος διαφημιστής και δεινός καρδιοκατακτητής, ζει στο Μανχάταν και περνάει τα βράδια του πηγαίνοντας από το ένα πάρτι στο άλλο, συνδυάζοντας αριστοτεχνικά την επαγγελματική και την κοσμική του ζωή. Ωστόσο, τα πράγματα αλλάζουν δραματικά και απρόσμενα, όταν στο κατώφλι του εμφανίζεται ο 17χρονος ανιψιός του, Νικ, ο οποίος θέλει να γνωρίσει από κοντά τον θρυλικό δεινό του, γοητευμένος από την εξαιρετική προσωπική του ζωή. Ο Ρότζερ παίρνει τον ντροπαλό έφηβο κάτω από την προστασία του και προσπαθεί να τον μυήσει στα μυστικά της ερωτικής κατάκτησης.

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 14:30
& Πλατεία Alpha Odeon 4, 20:00

Επιθυμίες της γης Arezu ha-ye zamin

του Vahid Mousaïan (Ιράν, 2001)

Σ' έναν τόπο όπου μόνο οι άνδρες επιτρέπεται να ερωτεύονται, μια νεαρή γυναίκα, η Γκολμπάνου, αντιστέκεται και προσπαθεί να ορίσει η ίδια τη μοίρα της. Η οικογένειά της θέλει να την παντρεύει με κάποιον που εκείνοι έχουν διαλέξει, αλλά η Γκολμπάνου αγαπάει έναν νεαρό βοσκό. Η επιμονή της Γκολμπάνου θα εξοργίσει τους συγγενείς της, και μέχρι κι ο δάσκαλος του χωριού θα εμπλακεί στην αντιπαράθεση. Καμιά από τις δυο πλευρές δε φαίνεται διατεθειμένη να υποχωρήσει...

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάπη, 20:00

Το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου
ευχαριστεί την εταιρεία

EUROMEDICA
ΑΝΕΛΕΥΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΣ

ΘΙΕΘΝΕΣ ΔΙΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ

Μην κλαις / Gwenchana uljisma

του Min Boung-hun (Κορέα, 2001)

Ο Μοχάμεντ κάνει καριέρα πετυχημένου βιολονίστα στη Μόσχα. Τουλάχιστον αυτό νομίζουν οι γονείς του και η μικρή κοινωνία του χωριού του πίσω στο Ουζμπεκιστάν. Όμως αυτός ξημεροβραδιάζεται στο μοσχοβίτικο καζίνο, ποντάροντας στο εύκολο κέρδος. Μέχρι που εξαντλεί την υπομονή της τύχης του και αρχίζουν να τον κυνηγάνε τα χρέη, η ρώσικη μαφία και η αστυνομία. Η επιστροφή στην πατρίδα του μοιάζει η μόνη έξοδος κινδύνου. Εκεί όλοι αγνοούν τον παράνομο εφιάλτη που ζει και θαυμάζουν ακόμα το νεαρό με τις μουσικές δεξιότητες. Όμως πόσο καιρό μπορείς να λες ψέματα στον εαυτό σου και τους άλλους; Κάποια στιγμή όλα αποκαλύπτονται και τότε πρέπει να είσαι έτοιμος να αντιμετωπίσεις την καχυποψία και την εκδρόμητα αυτών που πρόδωσες. Και να μάθεις ότι ο τζόγος με τα συναισθήματα εξαργυρώνεται μόνο σε μοναξιά.

Η ιδέα προέκυψε από τα ταξίδια που έκανε ο σκηνοθέτης σε διάφορες περιοχές της Ρωσίας ως ξένος σπουδαστής κινηματογράφου στη σχολή VGIK της Μόσχας και συγκεκριμένα στη συνάντησή του με το γιο μιας οικογένειας ανδρακρωρύχων που ήθελε να ξεφύγει από τη μοίρα του και να γίνει κιθαρίστας. Η σύγκρουση της παλιάς με την καινούρια γενιά, οι διαφορές της ζωής ανάμεσα στη μεγάλη πόλη και την επαρχία, τα όνειρα συνηθισμένων ανθρώπων είναι θέματα που εξετάζονται σε αυτό το τρυφερό παραμύθι, το οποίο διαλέγει ένα κωμικό τόνο για να περιγράψει τις συ-

Η ταινία σκιαγραφεί μια προσέγγιση ζωής που αναφέρεται στους νέους ανθρώπους είτε αυτοί ζουν στα βάθη της Κεντρικής Ασίας είτε στην σύγχρονη Κορέα, αυτή της γρήγορης και εύκολης επιτυχίας.

μπεριφορές και τα πάθη των πρώων του.

Το αποτέλεσμα είναι μια ιδιόσυγκρασιακή μαύρη κωμωδία με καλογραμμένους διαλόγους, ποιητική ατμόσφαιρα, μια εξαιρετικά λυρική φωτογραφία των ήρεμων εξωτικών τοποθεσιών της ασιατικής ενδοκώρας και αξέχαστους χαρακτήρες όπως η ντροπαλή κοπέλα που ερωτεύεται τον πρωταγωνιστή και του το δείχνει αφήνοντας κάθε πρωί στο παράθυρο του ένα φρέσκο αυγό.

Ο Μιν Μπουνγκ - χουν είχε κερδίσει τον Αργυρό Αλέξανδρο πριν από τέσσερα χρόνια στο φεστιβάλ Θεσσαλονίκης για την πρώτη του ταινία *Το πέταγμα της μέλισσας*, την οποία γύρισε σε συνεργασία με τον σκηνοθέτη Γιαμσέντ Ουσμόνοφ από το Τατζικιστάν.

Τ.Ζ.Π.

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 14:00

Ο γάμος της Ράνα / Rana's wedding

του Hany Abu-Assad (Παλαιστίνη, 2002)

Το φιλμ του Ιρανού Χανί Αμπού Ασάντ μιλάει για τη ζωή της Παλαιστίνης σήμερα με όχημα μια ερωτική ιστορία δύο νέων ανθρώπων που σε πείσμα του χάους και απαγορεύσεων που βιώνουν, εξακολουθούν να πιστεύουν πως μόνο με τα μάτια της καρδιάς βλέπει κανείς το σωστό. Στο κέντρο της ιστορίας βρίσκεται η Ράνα, μια νεαρή Παλαιστίνη που ζει στην ανατολική Ιερουσαλήμ. Το μέλλον της είναι προδιαγεγραμμένο και τυλιγμένο σε μια κόλλα χαρτί που περιέχει τη λίστα των υποψήφιων γαμπρών την οποία έχει συγγράψει ο πατέρας της. Όμως αυτή δεν έχει σκοπό να τη διαβάσει. Είναι η μέρα της εισβολής των Ισραηλινών στη Ραμάλα, η μέρα που η οικογένειά της θα τη φυγαδεύσει στην Αίγυπτο για να την χωρίσει από τον Χαλίλ, την αληθινή της αγάπη, και η Ράνα το σκάει από το σπίτι της για να τον συναντήσει. Έχουν πολλά να πουν αλλά κυρίως να προετοιμάσουν το γάμο τους.

Με φόντο ένα πρόσφατο ιστορικό γεγονός, ο σκηνοθέτης δημιουργεί ένα συγκινητικό ρομαντικό δράμα για τη δύναμη της αγάπης και ταυτόχρονα ένα ειλικρινές ντοκουμέντο για την σύγχρονη παλαιστινιακή πραγματικότητα. Κινηματογραφημένο χωρίς στολίδια με έμφαση στο στυλ του ντοκιμαντέρ και με συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα δράσης - η ιστορία εξελίσσεται μέσα σε δέκα ώρες - ο *Γάμος της Ράνα* καταγράφει σκηνές από τους δρόμους της χωρισμένης στα δύο Ιερουσαλήμ, αφήνοντας την κάμερα να περάσει τις διαχωριστικές γραμμές για να δώσει την αλήθεια των καταστάσεων που βιώνονται στην ταραχώδη αυτή περιοχή. Ο κωμικός τόνος χαρακτηρίζει πολλές στιγμές του φιλμ, χαρίζοντας στους ήρωες την ελπίδα που τόσο χρειάζονται για να αντιμετωπίσουν την τραγική πραγματικότητα ενώ η ερμηνεία της νεαρής Clara Khouiri είναι μια αποκάλυψη στον τρόπο που εκφράζει τις αμφιβολίες, τους φόβους, τη σύγχυση αλλά και την λυτρωτική ομορφιά του έρωτα.

Η ταινία γυρίστηκε στις δύσκολες, λόγω των συγκρούσεων, τοποθεσίες της ανατολικής Ιερουσαλήμ και της Ραμάλα με την οικονομική υποστήριξη του Υπουργείου Πολιτισμού της Παλαιστίνης και παρουσιά-

«Όταν παράλογα πράγματα όπως η κατοχή και τα εμπόδια αποτελούν καθημερινή πραγματικότητα τότε ο έρωτας γίνεται φαντασία».

στηκε στις Κάνες στο τμήμα «Εβδομάδα Κριτικής». Πρόκειται για τη δεύτερη μεγάλη μήκους ταινία του Χανί Αμπού Ασάντ, ο οποίος σπούδασε στο σινεμά και την τηλεόραση ως παραγωγός ντοκιμαντέρ, μετά από μια μακρόχρονη καριέρα ως μηχανικός αεροσκαφών στην Ολλανδία. Έχει γυρίσει διάφορα πρότζεκτ για το Channel 4, το BBC και το ARTE, τα οποία έχουν τιμηθεί με πολλές διακρίσεις. Η πρώτη του σκηνοθετική δουλειά με τίτλο *The Fourteenth Chick* άνοιξε το ολλανδικό φεστιβάλ της Ουτρέχτης, το '98.

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 19:30

Ειροποιήτο ιρανικό σινεμά...

Abid Mousaïan, σκηνοθέτης της ταινίας *Επιθυμίες της νης*

από τα κεντρικά θέματα της ταινίας είναι η η γυναικεία στο σημερινό Ιράν. Πόσο σας αγγίζει αυτό το θέμα;

Επιχείρησα με την ταινία μου να παραστήσω κάποιον φεμινιστή, υπερασπιστή των δικαιωμάτων των γυναικών, απλά σαν δημιουργός έχω την αίσθηση ότι το γυναικείο ζήτημα είναι ένα σημαντικό τμήμα του μουσού και πλέον, της ανθρώπινης πραγματικότητας στη χώρα μου. Και δε θα μπορούσα ποτέ να κοιτάξω τα μάτια μου σε αυτή την πραγματικότητα.

Πείτε μας για τη δουλειά που κάνατε με τους ηθοποιούς σας

Οι ηθοποιοί που είχαν ένα background ηθοποιίας είναι ο πατέρας και ο δάσκαλος. Οι υπόλοιποι δεν είχαν καμία παιδεία υποκριτικής. Για μένα θα ήταν σημαντικό να διαλέξω μια ηθοποιό να παίξει μια μητέρα, όταν θα μπορούσα να έχω μια πραγματική σε αυτό το ρόλο. Η ομορφιά στη χρησιμοποίηση των ανθρώπων, φαίνεται στην περίπτωση του βοσκού. Ένας επαγγελματίας ηθοποιός πολύ εύκολα θα εκδήλωνε τον έρωτα και την αγάπη ενώ αυτός που ζούσε την αγάπη αυτή, κοκκινίζει ακόμα κι όταν προφέρει την λέξη αγάπη. Όμως η συνεργασία μαζί τους ήταν πολύ δύσκολη αφορά το στήσιμο τους μπροστά στο φακό για να παίξουν.

Η ταινία, ο ρόλος του δασκάλου του μικρού αυτού χωριού είναι καταλυτικός για την εξέλιξη της ιστορίας. Πως σκεφτήκατε συγκεκριμένο ρόλο;

Είχε ένας ρόλος που προσδιορίστηκε από μένα, με σκοπό να μην αποτελέσει ένα δάσκαλο σε ένα τόσο μικρό περιβάλλον. Είναι ένα μέλος της αυτής κοινωνίας, δεν του δίνω πολλά δικαιώματα παρέμβασης, οπότε αγγίζει κάποια θέματα αλλά εκεί που κορυφώνεται η δική του παρουσία και επίδραση είναι ότι καταφέρνει στο τέλος να εμποδίσει την κοίτη να αυτοκτονήσει.

Ποσο δύσκολο ήταν να κάνετε αυτή την ταινία;

Είχα 17 χρόνια δημιουργούσα μόνο μικρού μήκους ταινίες. Έχω καταβάλλει πολύ μεγάλες προσπάθειες για την ολοκλήρωση της. Τη γυρίσαμε με το χαμηλότερο δυνατό κόστος και αυτό που κυρίως συνέβαλλε στη ολοκλήρωσή της ήταν τα δικά μας συναισθήματα για το σινεμά και την ταινία. Αυτό έπρεπε περισσότερο από τα χρήματα. Όλοι οι συντελεστές είχαμε εδώ την ηθική μας επαφή με ένα μεγάλο μήκους φιλμ και αυτό προσέδιδε έ-

ναν ενθουσιασμό στη δουλειά μας. Πιστεύω όμως ότι έτυχαν καλά πράγματα σε αυτή την ταινία, συμπτωματικά ή ουσιαστικά, αφού στο φεστιβάλ της Μόσχας έτυχε μεγάλης αποδοχής και διακρίσεων.

Αυτό σημαίνει ότι τώρα είστε πιο αισιόδοξος ως κινηματογραφιστής;

Η αποδοχή που είχε η πρώτη μου ταινία, με ενθάρρυνε να κάνω και τη δεύτερη με τίτλο *Η σιωπή της θάλασσας*, που έχει ήδη τελειώσει. Στο επίκεντρο αυτής βρίσκεται το θέμα της μετανάστευσης των ανθρώπων που θέλοντας και μη απομακρύνονται από την πατρίδα τους και οι αναμνήσεις του τόπου που κουβαλούν μαζί τους και που βιώνουν για να μπορέσουν να προσαρμοστούν και κάπου αλλού. Μερικά πλάνα γυρίστηκαν στη Στοκχόλμη και τον Περσικό Κόλπο.

Ποια είναι η προσωπική σας εκτίμηση για την μεγάλη αποδοχή του ιρανικού σινεμά παγκοσμίως;

Παρά το γεγονός πως εμείς βλέπουμε τα πράγματα από μέσα και δεν μπορούμε να κρίνουμε από αυτή τη θέση την οπτική του κόσμου, η αίσθησή μου είναι πως η λιτή προσέγγιση των θεμάτων, το γεγονός ότι όλες αυτές οι ταινίες έχουν τη δική μας αισθητική -πολλές φορές λιτή αλλά πραγματική- το γεγονός πως με τα ελάχιστα μέσα που διαθέτουμε, δημιουργούμε σινεμά -πολλές φορές το κόστος μιας ολόκληρης ταινίας σε μας είναι χαμηλότερο από τα χρήματα για τις αφίσες μια αμερικάνικης ταινίας- ίσως λοιπόν αυτή η αισθητική προσέγγισης του θέματος που ακολουθούν και οι κορυφαίοι Ιρανοί κινηματογραφιστές όπως ο Κιαροστάμι, να έχει κερδίσει την προσοχή του κόσμου.

Αναφέρατε τον Κιαροστάμι. Τι σημαίνει για ένα νέο Ιρανό κινηματογραφιστή, το έργο και η παρουσία του Κιαροστάμι, όχι μόνο στο Ιράν αλλά και διεθνώς;

Ο Κιαροστάμι έχει καταφέρει να έχει μια ορατότητα δεκαετιών πιο μπροστά από μας. Εμείς δεν επιχειρούμε με τίποτα να τον αντιγράψουμε αλλά τον βλέπουμε σαν οδηγητή, σαν τον άνθρωπο που κατευθύνει τη δημιουργία μας και τη σκέψη μας. Με αυτή την έννοια τον θεωρούμε μεγάλο δάσκαλο. Ήταν ο πρώτος διδάξας του επιχειρήματος της χρήσης ερασιτεχνών και όχι επαγγελματιών ηθοποιών, ήταν αυτός που κατάφερε να τονίσει την αξία, να δώσει την έκταση του ήχου μέσα σε μια ταινία. Αυτά είναι κάποια στοιχεία που δεν μπορούν εύκολα να παρέλθουν στο ιρανικό σινεμά σήμερα.

Συνέντευξη: Τζένη Παυλίδου

ΙΔΙΚΕΣ ΠΡΟΒΟΛΕΣ

Αρχή της αβεβαιότητας / O principio da incerteza

Manoel de Oliveira (Πορτογαλία/Γαλλία, 2002)

Αντόνιο, γόνος πλούσιας και αριστοκρατικής οικογένειας. Ο Χοσέ, παιδικός του φίλος, αν και ταπεινός καταγωγής. Η Καμίλα, η αγαπάει πάντα τον Χοσέ αλλά παντρεύεται τον Αντόνιο για να αποκτήσει κοινωνικό στάτους και οικονομική επιφάνεια, μια βασίλισσα κλεισμένη σε ένα χρυσό κλουβί. Η Βανέσα, ερωμένη του Αντονίου και συνεργάτης του Χοσέ, ιδιοκτήτρια νυχτερινών κλαμπ και ηρωτρώων, διαθέτει χρήμα και επιθυμίες, που δεν της προσδίδουν όμως αυθεντικό class.

Αυτοί είναι οι τέσσερις χαρακτήρες της νέας ταινίας του γόνιμου από τα 93 του χρόνια, Μανόελ Ολιβέιρα, ο οποίος καταφεύγει για άλλη μια φορά στην αγαπημένη του πηγή έμπνευσης, τη μυθολογία - στην προκειμένη περίπτωση το οπερατικών διαστάσεων μυθιστόρημα Agustina Bessa - μια οικογενειακή saga εμπνευσμένη με φιλοσοφικούς στοχασμούς πάνω στη ανεξήγητη μοίρα που δίνει τους ανθρώπους, στα κίνητρα που καθοδηγούν τις πράξεις μας, στην αιώνια πάλη του καλού και του κακού.

Οδοξο τόσο σε μέγεθος όσο και αφηγηματική πολυπλοκότητα, το φιλμ είναι μια ανατομία των κοινωνικών τάξεων αλλά κι ένα φιλοσοφικό δοκίμιο πάνω στο πραγματικό και το φαινομενικό, τη γνώση και την κατανόηση, τη διαφθορά και την αθωότητα όπως εκφράζεται μέσα από τις σχέσεις των πρώτων του.

Εξοχή κινηματογράφηση της πορτογαλέζικης εξοχής, η μουσική του Γκαβρίνι που λειτουργεί καίρια πάνω στα οπτικά ιντερλούδια ανάμεσα στα διάφορα επεισόδια, οι στυλιζαρισμένοι αλλά γεμάτοι ενέργεια διάλογοι ειδικά αυτοί ανάμεσα στους δύο γυναικείους ρόλους (για μια α-πολύ φορά βλέπουμε την ηθοποιό - φετίχ του σκηνοθέτη, Λεονόρ Σιλ-

βέιρα) δίνουν τον τόνο σε ένα ακόμα κομψοτέχνημα από τον μετρ της αμφιβολίας. Ο Ολιβέιρα μπορεί να μην είναι πια ο δημιουργός που δημιούργησε πολιτικό ακάνθαλο με την πρώτη ταινία *Douro, Faina Fluvial*, παραμένει όμως ένα σαρκώδες και κατεργάρικο πνεύμα το οποίο τολμά να ζει μέσα από το σινεμά σε μια ηλικία που κάποιοι θα θεωρούσαν απαγορευτική για κινηματογραφικές ασκήσεις. Ο ίδιος πάλι δεν στέκεται σε τέτοιους αφορισμούς και επιμένει να κάνει αυτό που στη δεκαετία του '70, έκανε τους κριτικούς να τον αναγνωρίσουν ως έναν από τους σημαντικότερους Ευρωπαίους σκηνοθέτες. Με τη φράση ενός από τους χαρακτήρες της ταινίας, «δεν χρειάζεται να καταλάβεις, μόνο άκου» τη μουσική των εικόνων του.

Τζ.Π.

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάμπα, 17:00

Πετροσπεκτίβα Marco Bellocchio

Μάγισσα / La visione del Sabba

(Ιταλία, 1988)

Ο ψυχίατρος Ντάβιντε πηγαίνει σ' ένα χωριό για να εξετάσει μια κοπέλα που κατηγορείται για απόπειρα φόνου και υποστηρίζει ότι είναι μάγισσα και ότι γεννήθηκε το 1630. Όταν τη γνωρίζει, εκείνη του εξομολογείται ότι εδώ και 400 χρόνια περιμένει τον άντρα ο οποίος θα τη σαγηνεύσει και στον οποίο θα χαρίσει την παρθενιά της. Αντίθετα, ο Ντάβιντε είναι αυτός που μαγεύεται από την αλλόκοτη ομορφιά της και την παράξενη ιστορία της, και σιγά σιγά βυθίζεται σ' έναν κόσμο, όπου τα σύνορα φανταστικού και πραγματικού συγχέονται.

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάμπα, 12:00

Το χαμόγελο της μητέρας μου

L'ora di religione -

Il sorriso di mia madre

(Ιταλία, 2002)

Ο ζωγράφος Ερνέστο Μπονταφουέκο μαθαίνει ξαφνικά ότι όλη η υπόλοιπη οικογένειά του (αδελφία, θείες, συγγενείς) έχει αρχίσει εδώ και χρόνια μια διαδικασία αγιοποίησης της μητέρας του από το Βατικανό. Ο Ερνέστο, που είναι άθεος, δέχεται μια πρόσκληση να πάει στο Βατικανό για να «καταθέσει» γύρω από την υπόθεση της μητέρας του, η οποία δολοφονήθηκε από τον ψυχωτικό αδελφό του, Ετζίντιο. Στο μεταξύ, ο γιος του, Λεονάρντο, που ζει με τη μητέρα του, με την οποία ο Ερνέστο βρίσκεται σε διάσταση, αναρωτιέται αν ο Θεός είναι παντού, και θέτει στον πατέρα του το ερώτημα που τον απασχολεί.

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Πλατεία Alpha Odeon 4, 17:30

Πετροσπεκτίβα Bela Tarr

Οι αρμονίες του Werckmeister

Werckmeister harmoniak

(Ουγγαρία/Γερμανία/Γαλλία, 2000)

Στην κεντρική πλατεία της επαρχιακής πόλης, εκατοντάδες άνθρωποι στέκονται γύρω από μια σκηνή τσίρκου και περιμένουν να δουν την κεντρική ατραξιόν: το βαλσαμωμένο κουφάρι μιας αληθινής φάλαινας. Κόσμος έρχεται απ' όλες τις γωνιές της πεδιάδας. Η άφιξη του κήτους, η ανθρωπολημμύρα και το τσουκερό κρύο πυροδοτούν μια αλυσίδα από πάθη, μίση και φιλοδοξίες. Μόνο μέσα στο ανώνυμο, χυδαίο πλήθος, ο Βαλούσκα, ένας ταχυδρομικός υπάλληλος, φαίνεται να είναι ο μόνος υπερασπιστής μιας ανθρωπότητας που βαίνει προς εξαφάνιση, μαχόμενος κόντρα στο σκοταδισμό που απειλεί τον κόσμο.

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάμπα, 12:00

Αφιέρωμα στον Bob Rafelson

No good deed

(ΗΠΑ, 2002)

Ο Μάουρο, δικαστής στο επάγγελμα, ζει μαζί με την αδελφή του, Μάρτα. Ο Τζακ είναι αστυνομικός ντετέκτιβ. Ενώ διερευνά μια εξαφάνιση, βρίσκεται αναπάντεχα αντιμέτωπος με μια συμμορία που ετοιμάζεται να ληστέψει μια τράπεζα. Ο αρχηγός της συμμορίας κι ένα μέλος της είναι ερωτευμένοι με την ίδια γυναίκα, την Έριν. Ονειρεύονται να ξεφορτωθούν ο ένας τον άλλον και να μοιραστούν μαζί της τα χρήματα. Ο Τζακ θα βρεθεί όμηρός τους, κάτω από την επίβλεψη της Έριν. Εκείνη θα αποκαλύψει στον Τζακ μια άλλη της πλευρά, αυτήν του ευαίσθητου ρομαντικού κοριτσιού. Μόνο που η ταυτότητά της είναι εξίσου ψεύτικη με τον πόθο της για κείνον...

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Cine Φρίντα Λιάμπα, 23:00

Το 43ο Φεστιβάλ Κινηματογράφου ευχαριστεί την εταιρεία

HOUSE
interiors
contract

ΠΡΩΤΟ FIRST SHOT ΠΛΑΝΟ

Exorcismos eXXorcisms

Jaime Humberto Hermosillo
(Mexico, 2002)

With eXXorcisms, veteran director Jaime Humberto Hermosillo brings his celebrated visual audacity to a new medium - digital video - and achieves astounding results. The format is used in all its haunting clarity to follow guilt-racked security guard Marco Antonio (Alberto Estrella) through a private nightmare. Relying on his conscious mind to protect him from the regrets that threaten to destroy him, Marco Antonio believes "we change memories to how we'd like things to have been." But on his first night patrolling a silent shopping arcade, he realizes the past cannot easily be exorcised when he is beset by a series of alarming visions - which may or may not be real. eXXorcisms manifests the severe consequences of repression and evolves into a wholly compelling political meditation, while seducing us with the eerie, unearthly tale of a passion that refuses to fade into memory. It also provides a bracing, alternate perspective to the prevailing Latin American narratives of heroic male machismo, particularly during a stunning, excruciatingly long monologue in which Marco Antonio bares his traumatized soul. With mathematical precision, Jorge z. Lopez's lens turns the resounding emptiness and sterile tiles of the galleria into a terrifying space for the literal reappearance of a menacing past. Hermosillo's master touch allows him to manipulate plot, philosophy and frame into a series of thematic trompes l'oeil where nothing - even genre - is as it seems. In this disarmingly stylized ghost story, where the political becomes the personal, you can never really get away from what you try to leave behind.

Dimitri Eipides

ΝΕΟΙ ΟΡΙΖΟΝΤΕΣ

Εξορκισμοί/Exorcismos

του Χ.Ουμπέρτο Ερμოსίγιο (Μεξικό, 2002)

Ο Μάρκο Αντόνιο, ένας υπάλληλος εταιρείας ασφαλιστικής, βασανίζεται από ενοχές. Την πρώτη νύχτα που έχει βάρδια, αρχίζει να βλέπει οράματα και συνειδητοποιεί ότι δεν μπορεί να εξορκίσει το παρελθόν του.

Tribute J.U. Hermosillo - Π. Ζάννας, 10:00

Παρασκευή Βράδυ

της Κλερ Ντενί (Γαλλία, 2002)

Η Λορ είναι εγκλωβισμένη σ' ένα μπιλιάρδιο. Ακίνητοποιημένη, παρακολουθεί τον κόσμο γύρω της, ώπου ένας ξένος πλησιάζει το αυτοκίνητό της. Έτσι ξεκινάει μια νύχτα γεμάτη εκπλήξεις...

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 10:00

Νερόλιο/Nerolio

του Αουρέλιο Γκριμάλντι (Ιταλία, 1996)

Ο σκηνοθέτης, με αποσπάσματα από τη ζωή του Παζολίνι, φτιάχνει μια πολύ προσωπική ταινία. Στο 1ο μέρος, ο ποιητής παρακολουθεί αγόρια να παίζουν ποδόσφαιρο. Το 2ο μέρος αφορά την επίσκεψη στο σπίτι του ποιητή ενός φοιτητή. Στο 3ο μέρος, ο ποιητής «ψωνίζει» έναν νεαρό.

Spotlight A. Grimaldi - Cine Tzon Κασσαβέτης, 11:30

Ο Ακλά στα βάθη της γης

Acla (la discesa di acla a floristella)

του Αουρέλιο Γκριμάλντι (Ιταλία, 1992)

Η ταινία αφηγείται την ιστορία του εντεκάχρονου Ακλά, τον οποίο αγοράζει ο Καραμάτσα, σκαφτιάς σε ορυχείο δειαφιού. Ο Ακλά βιώνει το κολαστήριο του ορυχείου, τις απονικτικές σφραγές και τη σεξουαλική βία που ασκείται στους μικρότερους.

Spotlight A. Grimaldi - Π. Ζάννας, 12:00

Η παρθένα που έγδυσαν

οι μνηστήρες της/Oh!Soojung

του Χόνγκ Σανγκ Σου (Κορέα, 2000)

Μια ιστορία αγάπης και πόθου ανάμεσα σε δύο άνδρες και μια κοπέλα. Το πρώτο μέρος της ταινίας είναι ιδωμένο από τη σκοπιά ενός από τους

άνδρες, ενώ το δεύτερο είναι η ίδια ιστορία μέσα από τα μάτια της κοπέλας.

Hong Sang Soo Retro - Cine Tzon Κασσαβέτης, 14:00

Η κυρά Ερλίντα κι ο γιος της

Dona Herlinda y su hijo

του Χ.Ουμπέρτο Ερμოსίγιο (Μεξικό, 1985)

Η Δόνια Ερλίντα λατρεύει τον τριαντάχρονο γιο της, που τον περιποιείται σα μικρό παιδί. Θέλει ο γιος της να παντρευτεί και να κάνει οικογένεια, χωρίς να πτοείται από το γεγονός ότι αυτός είναι ερωτευμένος μ' ένα σπουδαστή μουσικής.

Tribute J.H.Hermosillo - Π. Ζάννας, 14:30

Μυστικά στο μπάνιο

Intimidades en un cuarto de baño

του Χ.Ουμπέρτο Ερμოსίγιο (Μεξικό, 1989)

Ο Ερμოსίγιο τοποθέτησε την κάμερα «πίσω από έναν καθρέφτη» και κατέγραψε τις ζωές των πρώτων του μέσα από τη συμπεριφορά τους στο μπάνιο.

Tribute J.H.Hermosillo - Cine Tzon Κασσαβέτης, 16:30

Το μάθημα/La tarea

του Χ.Ουμπέρτο Ερμოსίγιο (Μεξικό, 1990)

Μια γυναίκα έχει να κάνει μια εργασία για το μάθημα βίντεο που παρακολουθεί. Κρύβει μια κάμερα, προσκαλεί έναν πρώην εραστή της και τον αποπλανεί μπροστά στην κάμερα. Όταν εκείνος ανακαλύπτει ότι οι περιπτώσεις τους θα προβληθούν στην τάξη της, φεύγει σε έξαλλη κατάσταση...

Tribute J.H.Hermosillo - Π. Ζάννας, 17:00

Σ' αγαπούσα για πάντα

Elsker dig for evigt

της Σουζάνε Μπίερ (Δανία, 2002)

Η Σέσιλι κι ο Γιοακίμ πρόκειται να παντρευτούν. Ξαφνικά, όμως, κάτι θα συμβεί και όλα θα αλλάξουν. Η Μαρί κι ο Νίλς έχουν έναν ευτυχισμένο γάμο, που δοκιμάζεται σκληρά όταν ο Νίλς ερωτεύεται τη Σέσιλι.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 19:30

Αποπλανήσεις

Κεν Πάρκ/Ken Park

των Λάρι Κλαρκ, Έντουαρντ Λάχμαν

(ΗΠΑ/Ολλανδία/Γαλλία, 2002)

Η ταινία εστιάζει στην οικογενειακή ζωή παρέας εφήβων. Ο Σον είναι ο πιο συμβατικός. Ο Τέιτ ξεχειλίζει από οργή. Ο Κλοντ υφίσταται την παρενόχληση του πατέρα του. Η Πίτσελ ντίζει τον θρησκόληπτο πατέρα της, αλλά χταρά να είναι ελεύθερη.

Διεθνής Επιλογή - Cine Tzon Κασσαβέτης, 22:30

Είμαι η Ταρανέ, ετών 15

Man Taraneh, 15 sal daram

του Ρασούλ Σαντ-Αμελί (Ιράν, 2002)

Η 15χρονη Ταρανέ ζει με τη γιαγιά της. Πρέπει να παντρευτεί τον αρραβωνιαστικό της. Η Χοσέιν, ανακαλύπτει όμως πως είναι έγκυος. Ο Αμίρ Χοσέιν φεύγει στη Γερμανία. Αποφασίζει να κρατήσει το μωρό...

Διεθνής Επιλογή - Πλατεία Alpha Odeon 4, 22:30

Μια νέα ζωή/La vie nouvelle

του Φιλίπ Γκραντιέ (Γαλλία, 2002)

Μια κοπέλα επιλέγεται από μια σειρά αιχμαλώτων και καταλήγει να εργάζεται ως πόρνη. Ένας ρός Αμερικανός τη βλέπει και την κυνηγά, ντας να έχει σεξουαλική επαφή μαζί της, γεγονός που σηματοδοτεί την αρχή της εμμονής μ' αυτή την κοπέλα...

Διεθνής Επιλογή - Π. Ζάννας, 23:00

Shirin Neshat

Μια από τις μεγάλες στιγμές στην πορεία των Νέων Οριζόντων είναι η παρουσίαση του συνόλου του οπτικοακουστικού έργου της Shirin Neshat. Η διάσημη φωτογράφος, βίντεο-καλλιτέχνης και σκηνοθέτης γεννήθηκε στο Ιράν το 1957 και από το 1974 ζει στην Αμερική, όπου έχει καθιερωθεί ως μια από τους σημαντικότερους νέους εικαστικούς καλλιτέχνες. Πέρα από την ανατρεπτική της διάθεση, αυτό που κάνει ξεχωριστή την τοποθέτησή της Neshat, είναι η θαυμαστή της ικανότητα να ισορροπεί ανάμεσα στην κυριολεξία και τη μεταφορά.

Το έργο της συνθέτει την καλλιτεχνική δημιουργία με την πολιτική τοποθέτηση σε ζητήματα που αφορούν στη σύγχρονη ιρανική κοινωνία: «Η δουλειά μου οδηγείται από την κοινωνικοπολιτική πραγματικότητα της καθημερινής ζωής της χώρας μου. Συνήθως τα θέματα μου αφορούν τα πολύ σημαντικά ζητήματα του Ιράν. Νομίζω πως αρκεί να δείτε τα έργα μου με μια αίσθηση δισταγμού ή οποιαδήποτε υπάρχει και είναι σχετική με την φανερή και την υπόγεια πραγματικότητα και την έννοια της ψευδαίσθησης στην πραγματικότητα. Δηλαδή, το προσωπικό απέναντι στο οικουμενικό, το πολιτικό απέναντι στο ποιητικό. Δεν βλέπω κανένα από τα δύο χωριστά, βλέπω την πολιτική πολύ κοντά στην ποιητική της καθημερινότητας. Η δουλειά

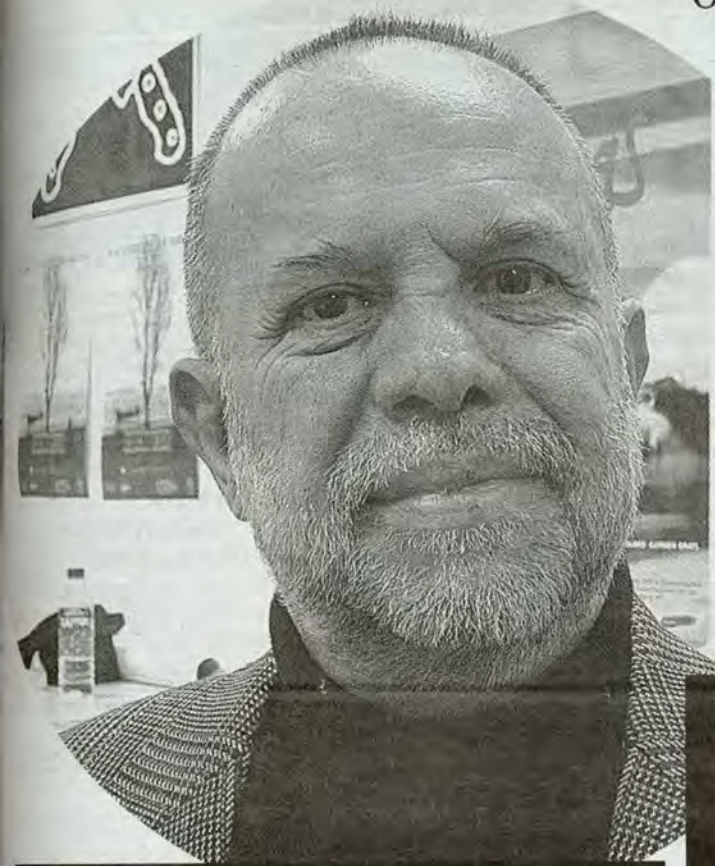

Η εξέγερση της γυναίκα απέναντι στο στατικό άνδρα

μου έχει διαρκώς αυτό το στοιχείο της δυοτομίας. Νομίζω πως το κάθε έργο που έχω φτιάξει έρχεται σύγκρουση και συμπληρώνει ό,τι συμβαίνει ανάμεσα σε αυτές τις δύο δυνάμεις.» αναφέρει η καλλιτέχνης, η οποία ζει κι εργάζεται «εξόριστη» στη Νέα Υόρκη. Η Γυναίκεία Τριλογία αποκαλύπτει τη δυναμική της γυναίκας στο Ιράν. «Εστιάζω μέσα από το έργο μου στη γυναίκα στο Ιράν για δύο λόγους. Νομίζω πως βλέποντας την κατάσταση των γυναικών και την

θεση με αυτή των ανδρών μπορείς να κάνεις μια ενδιαφέρουσα ανάγνωση του ισλαμικού πολιτισμού. Επίσης μ' ενδιαφέρει ιδιαίτερα ο φεμινισμός σε αυτό το μέρος του κόσμου. Η Γυναίκεία Τριλογία επικεντρώνεται στη γυναίκα βλέποντάς την μέσα από το πλάνο των διαφορών της με τους άνδρες, εκείνοι έχουν διαρκώς το ρόλο του προβλεπόμενου. Οι γυναίκες όμως διαρκώς εξελίσσονται και αλλάζουν τα πράγματα γύρω τους. Οι άνδρες να περισσότερο στατικοί και αισθάνομαι πως οι γυναίκες σε αυτό το μέρος του κόσμου είναι τα πιο απρόβλεπτα, επαναστατικά και συναρπαστικά όντα. Απρόβλεπτα με τον τρόπο που όλα όσα ακούμ για αυτές είναι διαφορετικά από την πραγματικότητα την οποία έχουν. Πιστεύω πως αυτή η Γυναίκεία Τριλογία με τον ένα ή τον άλλο τρόπο προοιωνίζεται να καταρρίψει τα στερεότυπα που υπάρχουν σήμερα. Τελικά η υπόθεση εξελίσσεται γύρω από τις γυναίκες αλλά οι άντρες είναι εκεί για να στηρίξουν το κεντρικό θέμα, να είναι οι γυναίκες.»

Συνέντευξη: Χ. Κολι

Ο σκηνοθέτης που τόλμησε να θίξει θέματα ταμπού στην κοινωνία του Μεξικού και συνεχίζει με πίστη στον εαυτό του να επικοινωνεί με ένα κοινό που συνεχώς αυξάνει. Δεν είναι γνωστός στην Ευρώπη και φυσικά είναι τελείως άγνωστος στην Ελλάδα. Οι Νέοι Ορίζοντες παρουσιάζουν 6 ταινίες του, μολονότι έχει σκηνοθετήσει σε διάστημα 30 περίπου χρόνων 22 ταινίες μεγάλου μήκους. Πρόγονος της φιλοσοφίας του Dogme, ακόλουθος της γαλλικής νουβέλ βαγκ ο συμπαθής και διαυγής Χαρμοσίγιο λειτουργεί ανεξάρτητα από κάθε είδους κρατική καθοδήγηση. Αρκετές ταινίες του από το ξεκίνημα της καριέρας του γνώρισαν εμπορική επιτυχία. Ωστόσο, ο δεξιότεχνης σκηνοθέτης αναζητά την ελεύθερη έκφραση και τον πειραματισμό επωφελούμενος από την εξέλιξη της τεχνολογίας.

Jaime Humberto Hermosillo

Ο τολμηρός, ευρηματικός κινηματογραφιστής

Πώς πρωτοήρθατε σε επαφή με τον κινηματογράφο;
Γεννήθηκα σε μια μικρή πόλη στο κέντρο του Μεξικού το Αγουασκαλιέντες. Στην παιδική μου ηλικία η μόνη χαρά που μπορούσαμε να έχουμε με λίγα χρήματα ήταν να βλέπουμε ταινίες. Έτσι ξεκίνησα σαν κινηματογραφόφιλος και στα 21 μου χρόνια, ενώ ζούσα στη πόλη του Μεξικού αποφάσισα να κάνω αίτηση στην πρώτη σχολή που διδασκόνταν ο κινηματογράφος στη χώρα μου και έγινα αποδεκτός. Αυτή ήταν η πρώτη μου επαφή με δασκάλους και άλλους μαθητές με τους οποίους μοιραζόμαστε το ίδιο πάθος για τις ταινίες. Αγόρασα μια κάμερα 16 χιλιοστών κι άρχισα να κάνω τις δικές μου ταινίες, βασισμένες στις προσωπικές μου ιστορίες, με ηθοποιούς φίλους και μέλη της οικογένειάς μου. Περίπου 40 χρόνια αργότερα δηλαδή σήμερα, νομίζω πως κάνω το ίδιο πράγμα, εξακολουθώ να έχω το ίδιο πάθος να βλέπω ταινίες και προσπαθώ να κάνω τις καινούριες ταινίες μου, όπως το *Εξορκισμοί* με κοντινούς φίλους, που σε αυτή την περίπτωση δεν είναι ερασιτέχνες αλλά επαγγελματίες πολύ καλοί ηθοποιοί. Είμαι ιδιαίτερα χαρούμενος για το γεγονός ότι οι τεχνολογικές εξελίξεις, το ψηφιακό βίντεο δηλαδή, μου επιτρέπουν να κάνω πράγματα που δεν θα μπορούσα πριν από 40 χρόνια. Τότε έπρεπε να δουλέψω δίχως ήχο κι έπρεπε να περιμένω την εμφάνιση των φίλμ για να δω το αποτέλεσμα. Νομίζω για τις νέες γενιές η χρήση του ψηφιακού βίντεο είναι ένας πολύ καλός τρόπος για να εκφράσουν τις προσωπικές τους ιδέες.

Δουλεύοντας με κοντινούς σας φίλους εκτίθεστε σε μεγάλο βαθμό.

Από το ξεκίνημα μου όταν είχα μια ιδέα και αποφάσιζα να κάνω τις ταινίες μου, όταν η ταινία ήταν έτοιμη για προβολή φοβόμουν επειδή γνώριζα πως εξέθετα τον εαυτό μου. Αλλά έκλεινα τα μάτια μου κι ευχόμουν ότι οι φίλοι και οι συγγενείς μου θα καταλάβαιναν πως αρκετή μυθοπλασία ήταν αναμεμιγμένη με την πραγματικότητα. Εξακολουθεί να συμβαίνει το ίδιο στη διάρκεια της καριέρας μου και ποτέ δεν είχα προβλήματα με τους ηθοποιούς μου αλλά με την κοινωνία γύρω μου στο Μεξικό.

Μπορείτε να εξηγήσετε τις δυσκολίες που συναντάτε στην υλοποίηση των ταινιών σας; Είναι το θέμα της ομοφυλοφιλίας που ενοχλεί;

Δεν είναι μονάχα ο λεπτομερής τρόπος μεταχείρισης του θέματος της σεξουαλικότητας. Μερικές από τις πρώτες μου ταινίες δεν είχαν γκέι χαρακτήρες. Ακόμη όμως κι αυτές είναι ενοχλητικές για κάποιο κοινό της χώρας μου ή για τις αρχές. Αυτό συμβαίνει επειδή επιθυμώ ν' ανακαλύψω την υποκρισία της κοινωνίας μας. Έτσι ξεφεύγω από τα όρια της σεξουαλικότητας, πηγαίνω σε θέματα οικονομίας και στον τρόπο που μερικοί άνθρωποι χρησιμοποιούν τα σεξουαλικά αποθνήμενα

για χάρη της εξουσίας. Μια από τις ταινίες μου που ήταν πολύ σοκαριστική για τις αρχές, έγινε πριν από περίπου 30 χρόνια: *Τα φαινόμενα απαιτούν*. Σε προηγούμενες μου ταινίες είχα κερδίσει αρκετά κρατικά βραβεία, συμμετείχα σε πολλά φεστιβάλ, αλλά όταν αποφάσισα να κάνω τα *Φαινόμενα απαιτούν* δεν είχα καμία υποστήριξη από το κέντρο κινηματογράφου. Αποφάσισα να δουλέψω με τα δικά μου χρήματα στα 16 χιλιοστά. Ηθοποιοί και τεχνικοί δέχτηκαν να δουλέψουν μαζί μου, δίχως χρήματα. Όταν τελειώσαμε την ταινία και τη δείξαμε, η αντίδραση ήταν να απαγορευτεί η προβολή της για τουλάχιστον 5 χρόνια. Υποθέτω πως αυτό συνέβη όχι μονάχα επειδή το θέμα της ταινίας ήταν γκέι. Αλλά ειδικά επειδή οι αρχές στο Μεξικό φοβήθηκαν το παράδειγμα που θα έδινε η ταινία σε άλλους σκηνοθέτες, το γεγονός δηλαδή ότι είναι δυνατό να κάνεις ταινίες με πολύ λίγα χρήματα. Αυτό σημαίνει πως ο κόσμος μπορεί να εκφραστεί χωρίς την ανάγκη επίσημης υποστήριξης. Νομίζω πως αυτό εξακολουθεί και προκαλεί φόβο στις αρχές.

Τί εννοείτε όταν μιλάτε για την υποκρισία της κοινωνίας;
Υποθέτω πως όλοι μας έχουμε πράγματα που θέλουμε να τα κρύψουμε και να κρατήσουμε μακριά από τους γύρω μας. Όταν αυτά τα πράγματα έρχονται στην επιφάνεια, ίσως να είναι ενοχλητικά. Όλοι μας έχουμε τρία επίπεδα ζωής. Έχουμε τη δημόσια εικόνα μας, την εικόνα που μοιραζόμαστε με τα μέλη της οικογένειας και τους φίλους μας. Αλλά υπάρχει επί-

“επιθυμώ να μοιραστώ την εμπειρία μιας ταινίας με τους ηθοποιούς τους οποίους εμπιστεύομαι πλήρως.”

σης μια κρυφή ζωή και αυτήν δεν τολμούμε να τη μοιραστούμε. Σε μερικές από τις ταινίες μου εξέθεσα αυτή την κρυφή ζωή των χαρακτήρων. Αυτό σημαίνει τις κρυφές επιθυμίες της κοινωνίας, κάτι που φοβίζει τους ανθρώπους.

Μπορείτε να μας μιλήσετε για τη μέθοδο της δουλειάς σας και πιο ειδικά για την τελευταία σας ταινία *Οι εξορκισμοί*, η οποία στοίχισε περίπου 10.000 δολάρια;

Οι τεχνικοί και οι ηθοποιοί δεν μου ζήτησαν χρήματα και το post production σε βίντεο έγινε επίσης με τη στήριξη μιας εταιρίας. Έτσι μπορέσαμε να δουλέψουμε με ελάχιστα χρήματα. Η νέα τεχνολογία μας επιτρέπει να γράψουμε την ταινία σε 6 μέρες και να κάνουμε το post-production, μαζί με την αυθεντική μουσική και τους τίτλους σε άλλες 16 μέρες. Έτσι σε μικρότερο του μήνα διάστημα η ψηφιακή ταινία ήταν έτοιμη για προβολή. Αυτό είναι ένα ρεκόρ τουλάχιστο για τη χώρα μου.

Πόσο καλή προετοιμασία χρειάζεται να κάνετε για να ολοκληρώσετε μια ταινία μεγάλου μήκους σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα;

Έχω αρκετή πείρα σε αυτή την κατεύθυνση. Ένας από τους λόγους είναι το γεγονός ότι η δράση συμβαίνει μονάχα σε ένα μέρος. Αυτό μας επιτρέπει να κάνουμε οικονομία σε χρόνο μη μεταφέροντας τα υλικά σε διαφορετικά σημεία της πόλης. Σε αυτό συμβάλλουν επίσης η ποιότητα, οι δυνατότες και η μνήμη των ηθοποιών. Συνήθισα να δουλεύω με ηθοποιούς που έρχονται από το θέατρο και αυτό μου δίνει περισσότερη ελευθερία. Τις περισσότερες φορές δουλεύω με ηθοποιούς που είχα δουλέψει στο παρελθόν, έτσι τα πράγματα γίνονται ευκολότερα.

Πόσο ελέγχετε το τελικό αποτέλεσμα;

Αυτό που ευχαριστιέμαι σε μεγάλο βαθμό, χωρίς να θέλω να μιλήσω για αυτοσχεδιασμούς, είναι το να υπάρχει μεγάλος βαθμός ελευθερίας στη διάρκεια των γυρισμάτων. Τώρα με τους *Εξορκισμούς* απέφυγα ακόμη και τη γραφή του σεναρίου με τον παραδοσιακό τρόπο, μια έκταση δηλαδή 90 με 120 σελίδες. Έγραψα το πολύ 20 σελίδες, οι περισσότερες των οποίων ήταν οι μονόλογοι. Δεν ένιωθα την ανάγκη του να περιγράψω τη δράση. Επειδή αυτό προτιμώ να το κάνω με τη βιντεοκάμερα. Είναι σαν να γράφεις με την κάμερα όπως ονειρευόταν ο γάλλος σκηνοθέτης Αλεξάντερ Αστρουκ, την κάμερα στυλό τη δεκαετία του '60. Νομίζω πως αυτό μπορούμε να το κάνουμε σήμερα με το ψηφιακό βίντεο. Ακόμη, αν και είμαι σεναριογράφος, έχω συνεργαστεί με το Γκαμπριέλ Γκαρσία Μάρκες σε ένα σενάριο. Αγαπώ τη συγγραφή σεναρίων, αλλά προτιμώ να τα γράφω με την κάμερα. Κουράστηκα να γράφω στο κομπιούτερ ένα σενάριο που δεν πρόκειται να γίνει ταινία.

Συνέντευξη: Χρίστος Καλλίτσας

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 7

43^ο
ΦΕΣΤΙΒΑΛ
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

Η ΕΡΤ στηρίζει τον κινηματογράφο

www.ert.gr

One Channel

Dewar's
Always True Cinema
Expressions

43^ο Φεστιβάλ
Κινηματογράφου
Θεσσαλονίκης

8-17 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002 # www.filmfestival.gr

Τα φώτα σβήνουν...
και ξαφνικά
ένας μαγικός κόσμος ζωντανεύει
μπροστά στα μάτια σας.

**Αληθινές συγκινήσεις
μεγάλου μήκους!**

Κάθε ταινία και μία ξεχωριστή ιστορία.
Κάθε ιστορία
και μία αληθινή δημιουργία γεμάτη μαγεία.
Τη μαγεία του κινηματογράφου...
Ζήστε κι εσείς
τη μαγεία του κινηματογράφου συντροφιά
με το Dewar's.

Dewar's
FINEST SCOTCH WHISKY
"White Label"
Established 1846
DISTILLED, BLENDED AND BOTTLED BY
John Dewar & Sons Ltd
PERTH SCOTLAND

Dewar's Always you.
Always true.

www.dewars.gr

Χ Ο Ρ Η Γ Ο Σ Β Ρ Α Β Ε Ι Ω Ν Κ Ο Ι Ν Ο Υ

Απολαύστε υπεύθυνα

Προοπτικές του Ελληνικού Κινηματογράφου

Από τη συνέντευξη τύπου του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου

Η πορεία του ελληνικού κινηματογράφου μέσα στο 2002, οι δραστηριότητες του Ε.Κ.Κ. και οι επικείμενες βελτιώσεις στην λειτουργία του ήταν τα βασικά θέματα της καθιερωμένης συνέντευξης Τύπου του Κέντρου, που πραγματοποιήθηκε χθες το μεσημέρι στην Αποθήκη Γ'. Στο πάνελ ανέβηκαν ο πρόεδρος του Ε.Κ.Κ. κ. Διαγόρας Χρονόπουλος, ο αντιπρόεδρος κ. Δημήτρης Σοφιανόπουλος και η εκπρόσωπος της Hellas Films κ. Βούλα Γεωργακάκου.

«Το Ε.Κ.Κ. δεν αρκείται στο να προσφέρει κάποια χρήματα στην προώθηση ή στη διανομή. Βοηθάει όλο το φάσμα της ελληνικής κινηματογραφίας. Ενισχύει φεστιβάλ και αφιερώματα στον ελληνικό και ευρωπαϊκό κινηματογράφο. Πρέπει να αποκαταστήσουμε τη σχέση με το κοινό». Μ'αυτά τα λόγια περιέγραψε ο κ. Χρονόπουλος τους στόχους του Κέντρου.

Στα πλαίσια της επιδίωξης αυτής το Ε.Κ.Κ. συνεργάζεται αυτή τη στιγμή με πάνω από 100 σκηνοθέτες που ετοίμασαν, ετοιμάζουν ή θα ετοιμάσουν ταινίες. Ήδη, 19 από τις 23 ταινίες που παρουσιάζονται στο φετινό Πανόραμα Ελληνικών Ταινιών είναι παραγωγές ή συμπαραγωγές του.

Εκτός από το ζήτημα της παραγωγής, ένα άλλο θέμα, εξ' ίσου σημαντικό για την ελληνική ταινία, είναι αυτό της διανομής. Το Δίκτυο Αιθουσών του Ελληνικού Κέντρου Κινηματογράφου, που ιδρύθηκε με τον τίτλο "Filmcenter 2000", είναι η βασικότερη κίνηση του Κέντρου στον τομέα αυτό. Το Δίκτυο προωθεί τις νέες παραγωγές και οργανώνει ειδικά αφιερώματα που προωθούν «την ανάπτυξη ενός ευρύτερου κοινού που αγαπά τον ποιοτικό κινηματογράφο», είπε χαρακτηριστικά ο κ. Χρονόπουλος.

Ο αντιπρόεδρος του Ε.Κ.Κ. έκανε λόγο για τις δραστηριότητες που αφορούν τη συμμετοχή σε ευρωπαϊκά προγράμματα, με κυριότερο απ' αυτά το γνωστό EURIMAGES. «Κάθε χρόνο παίρνουμε δύο ή τρεις φορές πιο πάνω απ' ότι δίνουμε», είπε ο κ. Σοφιανόπουλος. Δυστυχώς, φέτος μόνο μία ελληνική ταινία ε-

γκρίθηκε από το πρόγραμμα (σε αντίθεση με 5 περίπου). Αυτό που είναι ιδιαίτερα θετικό, όμως, είναι ότι μέσα στο 2003, με αφορμή την προεδρία της Ελλάδας στην Ε.Ε., ένα πακέτο ελληνικών ταινιών με διεθνή αναγνώριση θα περιοδεύσει σε 16 ευρωπαϊκές πόλεις.

«Η έντονη παρουσία των ελληνικών ταινιών στο εξωτερικό έχει δημιουργήσει ένα μικρό, αλλά υπαρκτό κοινό, που τις ξέρει και τις ζητάει», είπε η κ. Γεωργακάκου. Ήδη, τρεις ταινίες έχουν βρει διανομή στον Καναδά, ενώ μικρά πακέτα ταινιών έχουν διανεμηθεί σε ξένες τηλεοράσεις. Όσον αφορά στο εσωτερικό, 10 ταινίες έχουν εξασφαλίσει διανομή, ενώ άλλες δυο-τρεις είναι υπό διαπραγμάτευση. «Αναλογικά με τα ευρωπαϊκά δεδομένα, ο αριθμός είναι πολύ καλός», δήλωσε η εκπρόσωπος της Hellas Films.

Επιμέλεια: Γιάννης Παλαβός

Λόγια της σιωπής

της Λουκίας Ρικάκη

Η νοηματική γλώσσα στην Ελλάδα πρόσφατα καθιερώθηκε επίσημα. Εδώ και χρόνια όμως δεκάδες χιλιάδες κωφοί επικοινωνούν καθημερινά με αυτή την ιδιαίτερη, πλούσια σε νοήματα και ταυτόχρονα φοβερά εκφραστική γλώσσα, μιας και η εικόνα αποτελεί το κυρίαρχο στοιχείο της. Πάνω απ' όλα όμως αποτελεί μια πλήρη γλώσσα που επιτρέπει στους ανθρώπους την επικοινωνία σε κάθε επίπεδο, από την απλή καθημερινή ζωή, μέχρι το σχολείο, θρησκευτικές λειτουργίες, ποδοσφαιρικούς αγώνες, θέατρο, συναυλίες. Μέσα από τις εικόνες, λοιπόν, η ταινία ανασκευάζει το μύθο της περιθωριακής γλώσσας: εξοικειώνει το θεατή με τον εκφραστικό πλούτο μιας σημαντικής μερίδας της κοινωνίας που ζει και εκφράζεται μέσα από τη «μαγική» δύναμη των νοημάτων· και καταγράφει συγκινητικές, χιουμοριστικές και εντυπωσιακές μαρτυρίες των κωφών στην Ελλάδα. Η κάμερα της Λουκίας Ρικάκη αφίνει τους ίδιους τους κωφούς να μιλήσουν με τη δική τους γλώσσα για τα δικά τους προβλήματα, τις δικές τους ανησυχίες, τα δικά τους όνειρα, τη δική τους ζωή. Μια ζωή ίσως λίγο πιο δύσκολη αλλά όπως φαίνεται και στην ταινία γεμάτη με τα ίδια δυνατά συναισθήματα.

Εκεί που οι εικόνες γίνονται λέξεις και η σιωπή έχει νόημα

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Η μαγική δύναμη της νοηματικής

Λουκία Ρικάκη, σκηνοθέτις της ταινίας

Για να ασχοληθείτε με το συγκεκριμένο θέμα υπήρξε κάποιο συγκεκριμένο αρχικό ερέθισμα;
Άρχισα να γνωρίζω τον κόσμο των κωφών μέσα από εξαιρετικούς ανθρώπους που έχουν αφιερώσει ένα μεγάλο μέρος της ζωής τους στην εκπαίδευση και την διευκόλυνση των ανθρώπων που στερούνται την ομιλία και την ακοή. Μέσα από την αγάπη, τη δημιουργικότητα, τον εθελοντισμό και την άσβεστη ενέργεια που έχουν, δίνουν πραγματικό νόημα στην καθημερινότητα των ανθρώπων, που συχνά μπορεί να αισθάνονται περιθωριο. Με την ταινία *Λόγια της Σιωπής* θέλω να προτείνω τη νοηματική γλώσσα ως μια γέφυρα επικοινωνίας των κωφών και των ακουώντων. Ο κινηματογράφος είναι ένας χώρος που μπορεί να κάνει αυτούς τους δυο κόσμους να συναντηθούν τουλάχιστον στη διάρκεια της ταινίας. Μετά ο καθένας –με αφορμή ελπίζω την ταινία– θα βρει τα λόγια και τις εικόνες μέσα του, που θα του κάνουν νόημα να ανακαλύψει κάτι πιο πέρα από την προφορική ομιλία. Θέλησα η ταινία να είναι μια απάντηση στο φόβο για το ανοίκειο. Ο φόβος για ότι δεν είναι οικείο αποτελεί χαρακτηριστικό «φυλετικής» συμπεριφοράς που προσδιορίζει την ψυχολογία του σύγχρονου αστού, η σιωπή του· η μη συνομιλία του με ότι ανοίκειο· ως περιβλήμα της οικειότητας είναι χωρίς αμφιβολία αυτοκαταστροφική. Η ταινία προτείνει τη γενναιοδωρία ως άξονα διαλόγου και γνωριμίας με τους ανθρώπους που βρίσκονται δίπλα μας.

Πόσο κράτησε η έρευνα πάνω στο θέμα;

Η έρευνα κράτησε δυο χρόνια. Σε όλη τη διάρκεια της πραγματοποιούσα γυρίσματα καθώς ανακάλυπτα νέα πρόσωπα και νέα ζητήματα. Δυστυχώς στη διάρκεια του συγκεκριμένου ντοκιμαντέρ δεν μπορεί κανείς να συμπεριλάβει το θεματικό πλούτο και τα ερεθίσματα που σου δίνει ένα ολοκληρω κομμάτι της κοινωνίας. Έτσι έπρεπε να επιλέξω τα πρόσωπα που πήραν μέρος τελικά στην ταινία. Έκανα μια ταινία για την

ελληνική νοηματική γλώσσα όπως αυτή μιλιέται στη χώρα μας, για να εξοικειωθεί ο δύσπιστος θεατής με τον εκφραστικό πλούτο μια σημαντικής μερίδας της κοινωνίας που ζει και εκφράζεται μέσα από τη «μαγική» δύναμη των νοημάτων. Η νοηματική γλώσσα είναι μια ορατή γλώσσα, είναι σαν τη μουσική, που δεν έχει λέξεις, φτιάχνει όμως εικόνες. Στα γυρίσματα του βίντεο κλιπ για το τραγούδι είχα μια συγκινητική εμπειρία. Τα δύο κωφά παιδιά που απέδωσαν τους στίχους στη νοηματική· χωρίς βέβαια να έχουν ακούσει ποτέ τη μουσική· μου έδωσαν με ένα σχεδόν μαγικό τρόπο την αίσθηση της μελωδίας του τραγουδιού μέσα από τις κινήσεις και τα εκφραστικά τους νοήματα. Το τραγούδι αυτό πιστεύω ότι συμβάλλει σημαντικά στη προσπάθεια γνωριμίας και εξοικείωσης μας με το μαγικό κόσμο των νοημάτων.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρητάς

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Κωστής Ζευγαδέλλης μιλά για την μουσική της ταινίας *Τα Λόγια της Σιωπής*

[...] Ήταν για μένα μια πρόκληση η πρόταση της Λουκίας Ρικάκη. Στην αρχή ομολογώ τα έχασα: "μουσική για κωφούς". Μετά όμως άρχισα να σκέπτομαι, πόσο ενδιαφέρον θα είχε ένα τέτοιο εγχείρημα και συν τοις άλλοις όταν άρχισα πραγματικά να συνειδητοποιώ και να μετράω πράγματα που δεν μπορούν αυτοί οι άνθρωποι να ακούσουν, τότε ταρακουνήθηκα και ένιωσα τι μπορεί να σημαίνει για ορισμένους από εμάς η μουσική της Σιωπής. [...] Για αυτά όλα βέβαια μπορεί να μιλήσει κανείς με τους ακούοντες, για τους μη ακούοντες η έννοια σιωπή είναι κάτι άλλο, τι δεν ξέρω. Η δικιά τους Σιωπή υπάρχει διάχυτη μες στην ταινία, όπως διάχυτη είναι και η διάθεσή τους για ζωή χωρίς να βιώνουν αρνητικά αυτήν την ιδιαιτερότητά τους. Αυτός ήταν και ο βασικός μου άξονας ως προς τη

μουσική της ταινίας, να μην διαταράσσω δηλαδή τη Σιωπή τους, υπογραμμίζοντας την αισιοδοξία και τη θέλησή τους για ζωή. Η μουσική λοιπόν στην ταινία είναι διάσπαρτη από μικρές πινελιές, προσπαθώντας να ορίσει έτσι σημεία σιωπής και το θέμα μου σιγά σιγά ολοκληρώνεται για να κορυφωθεί στους τίτλους του τέλους σε ένα τραγούδι, με την σύμπραξη της Γιώτας Βασιλακοπούλου στο στίχο και της Ελένης Πέτα στη ερμηνεία. Ένα τραγούδι το οποίο –δεν ξέρω πώς– οι μη ακούοντες... "το άκουσαν". Πράγμα το οποίο το βλέπει ο θεατής στο τέλος της ταινίας, βλέποντας ένα νέο ζευγάρι κωφών να μεταφράζει τους στίχους του τραγουδιού στη νοηματική γλώσσα, έχοντας απόλυτη αίσθηση του ρυθμού.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

ΕΠΗΡΕΙΖΟΝΤΕΣ ΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ 9

Όνειρα γλυκά

του Παντελή Παγουλάτου

Μια φαινομενικά ευτυχισμένη οικογένεια. Οι γονείς, ο Αντώνης και η Έλενα και τα δυο τους παιδιά, ο Μάκης και ο Φώτης. Την ηρεμία θα διαταράξει ο Διονύσης οικογενειακός φίλος του ζευγαριού που έρχεται από την Αμερική. Αποφασισμένος να διεκδικήσει ό,τι έχασε στο παρελθόν ομολογεί τον έρωτά του για την Έλενα. Στο μεταξύ ο Αντώνης πάσχει από μια ανίατη ασθένεια. Ταυτόχρονα τα παιδιά εκτός του να ερωτεύονται ανταγωνίζονται συνεχώς το ένα το άλλο. Οι δεσμοί μοιάζουν χαλαροί πια. Οι σχέσεις δοκιμάζονται, παλιά μυστικά έρχονται στην επιφάνεια και ο καθένας μοιάζει να ενεργεί εντελώς σπασμωδικά. Πόσο μπορεί να αντέξει αυτή η οικογένεια; Ο οικείος χώρος της οικογένειας μπαίνει στο μικροσκόπιο του Παντελή Παγουλάτου για να διηγηθεί μια ιστορία, όχι και τόσο καθημερινή, αλλά με καθημερινούς χαρακτήρες. Ταυτόχρονα δυο γενιές ηθοποιών συναντώνται: ο Γιάννης Φέρτης μετά από πολύχρονη κινηματογραφική απουσία, η Μπέτυ Λιβανού και ο Χρήστος Νομικός συναντούν τους νεότερους Όθωνα Μεταξά, Γιάννη Καραγεωργόπουλο, Βαλέρια Χριστοδουλίδου και Κατερίνα Λυπηρίδου, ενώ ο Σταμάτης Κραουνάκης ντύνει μουσικά το όλο πόνημα.

B.P.

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 17:00

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΕΙΣ

Ξεκινώντας από ένα βίωμα...

Παντελής Παγουλάτος, σκηνοθέτης της ταινίας

Πώς ξεκινήσατε να γράφετε το σενάριο;

Το 1997 που πήρα το πρώτο βραβείο στη Δράμα είχα μια επευθείας ανάθεση από το κέντρο κινηματογράφου για να κάνω μια μεγάλου μήκους ταινία. Αυτό με έβαλε σε μια κινητικότητα. Υπήρξαν κάποιες προσωπικές εμπειρίες, καθόλου ευχάριστες από τον οικογενειακό μου περίγυρο. Από ένα βίωμα πάντα ξεκινάς για να φτιάξεις μια ταινία. Όταν κάτι είναι βιωμένο είσαι πιο κοντά και να το δείξεις καλύτερα. Δε χρειάζεται να το μεταφέρει ακριβώς. Ένα βίωμα είναι η αρχή, που το βάζεις μέσα σε μια ιστορία. Υπάρχουν δηλαδή και δεν υπάρχουν μέσα στην ιστορία, αλλά σίγουρα κυκλοφορείς μέσα από τα προσωπικά σου, μέσα από τον περίγυρό σου, μέσα από τις εικόνες. Το ένα φέρνει το άλλο. Εγώ πάντα από το βίωμα ξεκινάω. Δεν υπάρχει περίπτωση να κάνω μια ταινία που δε με αφορά προσωπικά. Αυτοβιογραφούμαι μέχρι ένα σημείο. Φυσικά δε θα με βρει εύκολα. Δεν μπορώ να πω ότι στην ταινία είμαι αυτός. Υπάρχω παντού και δεν υπάρχω ταυτόχρονα.

Όταν γράφατε το σενάριο είχατε στο νού σας αυτά τα πρόσωπα που τελικά ενσάρκωσαν τους χαρακτήρες;

Ήθελα τους συγκεκριμένους ηθοποιούς από την αρχή και κανέναν άλλο και είμαι ευτυχής που τα κατάφερα και είχαμε μια τόσο καλή συνεργασία. Υπάρχουν δυο γενιές ηθοποιών και μάλιστα ετερόκλητων ηθοποιών. Άλλο πράγμα ο Φέρτης που έχει μια θεατρική πορεία, άλλο πράγμα η Μπέτυ Λιβανού άλλο ο Νομικός, άλλο οι 4 νεότεροι. Κάναμε τουλάχιστον τρεις μήνες πρόβες καθημερινώς για πολλές ώρες για να υπάρξει χημεία. Τα πράγματα τελικά αποδείχθηκαν πολύ πιο εύκολα απ' ό,τι αρχικά φαινόταν. Κι εγώ δεν το κρύβω ότι είχα μια αγωνία για το πώς θα λειτουργήσει αυτό. Έψαχνα ακριβώς αυτούς τους ανθρώπους, που θα μετέτρεπαν την όλη ιστορία και λίγο σε ποι-

ηση, χαίρεσαι να τους βλέπεις. Και φυσικά έμαθα πάρα πολλά πράγματα, η πείρα, η φαντασία, το ταλέντο τους, όλα προσφέρθηκαν αφειδώς σε αυτήν την ταινία.

Χρησιμοποιήσατε ψηφιακό βίντεο για τα γυρίσματα. Πώς βλέπετε το νέο μέσο;

Αρχικά ήμουν πολύ επιφυλακτικός και έγινε για καθαρά οικονομικούς λόγους. Στην πράξη όμως είδα ότι για το είδος που κάνω εγώ, που βασίζεται στον ηθοποιό και τους χαρακτήρες το ψηφιακό βίντεο δίνει περισσότερες ευκαιρίες για απεριόριστες λήψεις για να πάρεις αυτό που θέλεις από τον ηθοποιό. Μπορείς να έχεις μεγαλύτερη ευελιξία κάποιες στιγμές στα σκηνοθετικά. Για ταινίες δηλαδή ηθοποιών ενδείκνυται. Άλλωστε το αποτέλεσμα έχει βελτιωθεί πάρα πολύ. Αρχικά δηλαδή έγινε για οικονομικούς λόγους, αλλά τώρα πιστεύω ότι ακόμα κι αν είχα πάρα πολλά χρήματα δε θα ήταν διαφορετικό το αποτέλεσμα.

Πώς είδατε τη μετάβαση από τις μικρού μήκους ταινίες στη μεγάλη;

Η μετάβαση έγινε πολύ ομαλά. Ξεκίνησα με μια ταινία 19 λεπτών, πέρασα σε μια 48, πήγα στα 60 και μετά ήρθε αυτή η ταινία μεγάλου μήκους. Άσε που κάθε ταινία την αντιμετωπίζα με τον ίδιο τρόπο. Δεν είπα ότι αφού κάνω μια μικρού μήκους, ας την ξεπετάξω. Φυσικά μια μεγάλου μήκους ταινία έχει άλλες απαιτήσεις σύνθεσης. Εμένα η δυσκολία μου σε αυτό το σενάριο ήταν περισσότερο οι πολλοί χαρακτήρες. Επίσης η δυσκολία ήταν στα χρήματα και το γεγονός ότι στην ανάπτυξη έπρεπε να είμαι προσεκτικός γιατί υπήρχε ο κίνδυνος να γίνει γελοίο μιας και είχε κάποια μελοδραματικά στοιχεία που θέλανε μεγάλη προσοχή για να μην εκχυδαιστούν.

Γιάννης Φέρτης, ηθοποιός

[...] Η προσέγγιση έγινε πολύ απλά. Εμφανίστηκε ένας άγνωστος σε μένα σκηνοθέτης και μου έδωσε να διαβάσω ένα σενάριο. Το διάβασα και μου άρεσε πάρα πολύ. Από κει και πέρα είδαμε ότι μπορούμε και να λειτουργήσουμε πολύ καλά μαζί, μου ήταν και πολύ συμπαθής. Μου άρεσε λοιπόν και το αποτέλεσμα.

[...] Έχω ν' ασχοληθώ με το σινεμά κάπου 17-18 χρόνια. Δεν ήταν ότι δε συμμετείχα από άποψη σε ταινία. Δεν έτυχε. Είτε έγιναν κάποιες προτάσεις και δεν μπορούσα να συμμετέχω γιατί έκανα κάτι άλλο, είτε γιατί δε μου άρεσε αυτό που μου προτείνανε, δε με ενδιέφερε.

[...] Ήταν μια πάρα πολύ καλή συνεργασία και περάσαμε

πάρα πολύ καλά με όλους τους ηθοποιούς. Κάναμε πολλές πρόβες, πάνω από 2 μήνες πριν τα γυρίσματα. Απο κεί και πέρα κατά τη διάρκεια των γυρισμάτων αλλάξαμε και κάποια πράγματα. Στα γυρίσματα κάποιες φορές είναι διαφορετικές συνθήκες, προσαρμόζεσαι στους χώρους.

[...] Το αποτέλεσμα και όσο αφορά εμένα και το ρόλο μου, αλλά και γενικότερα με ικανοποιεί. Από δω και πέρα εγώ πάντα είμαι ανοιχτός στην ενασχόλησή μου με τον κινηματογράφο. Εγώ και κινηματογράφος κάνω και τηλεόραση κάνω και θέατρο κάνω. Κυρίως βέβαια κάνω θέατρο. Δεν απορρίπτω εξ' αρχής πράγματα. Πάντα περιμένω και αν τύχει, έτυχε!

Συνεντεύξεις: Βαγγέλης Ρηγάς

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Σταμάτης Κραουνάκης μιλά για την μουσική της ταινίας

[...] Δύο συνεργάτες μου, οι οποίοι ήταν και συνεργάτες του Παντελή Παγουλάτου στην ταινία του, μου είπαν ένας σκηνοθέτης κάνει μια πάρα πολύ ωραία ταινία και ωραίο θα ήταν να τους γράψεις τη μουσική. Συναντηθήκαμε με τον Παντελή, διάβασα το σενάριο, μου έρεσε πάρα πολύ, είδα και την ταινία σε ένα πρόχειρο μοντάζ σε μια κασέτα, μου άρεσε ό,τι είδα. Έγραψα πολλή περισσότερη μουσική απ' όση χρησιμοποιεί το φιλμ γιατί με πήγε η ταινία, έπειτα δεν είχαμε καμία πρόφομα με το σκηνοθέτη για τη μουσική της ταινίας. Έτσι έγραψα πολύ υλικό, μουσικές και δύο τραγούδια το ένα με τη φωνή του Μακεδόνα και το άλλο με τη Βικτωρία Ταγκούλη. [...] Έχει για μια πολύ όμορφη αρετή η ταινία, απομονώνει, με αφορμή έναν επικείμενο θάνατο, τα τέσσερα πρόσωπα της οικογένειας και τρία ακόμα εξωγενή πρόσωπα από το περιβάλλον, ενώ το περιβάλλον υπάρχει. Η δεύτερη μεγάλη αρετή της ταινίας είναι οι ερμηνείες. Το βασικό τρίο δίνει ρεσιτάλ...

[...] Ο Φέρτης με συγκίνησε πολύ στην ταινία, είναι εξαιρετικός, θα μπορούσα να γράψω μουσική και μόνο για αυτό. Έγραψα πολύ υλικό μουσικό γι' αυτόν. Η Μπέτυ είναι αριστουργημα, είναι υπόδειγμα ερμηνείας ελληνίδας ηθοποιού. Καλά, τη θαυμάζω πάρα πολύ τα τελευταία χρόνια αλλά εδώ βλέπεις τόσο καθαρά πώς έχει ό,τι δεν έχουν πολλές σινε-δελφοί της, παίζει κανονικά. Ο Νομικός επίσης πολύ καλός.

[...] Για μένα ο Παγουλάτος έχει κάτι σπάνιο για τις μέρες μας στον κινηματογράφο, μια ολοκληρωμένη σκέψη, μια υπόθεση. Τα τελευταία χρόνια, εγώ ο μέτριος θεατής παρακολουθώντας ελληνικό κινηματογράφο πάσχω από υπόθεση, δεν χορταίνω με το πλάνο. Κι αυτός με πήγε μέχρι το τέλος με την ψυχρότητα στα δόντια.

[...] Είναι μια τρυφερή και απλή ταινία, σκεπτόν η τρυφερότητα της λιτότητας. Μου βγήκε κάτι τέτοιο στη μουσική της, ένα τέτοιο συναίσθημα που ίσως το είχα λιγάκι κρυμμένο και βγήκε στην επιφάνεια με αφορμή αυτήν. Κανείς μας δεν κατάφερε να μην «μπήξει» στο τέλος... ειδικά την ώρα που βάζαμε τις μουσικές πάνω στην ταινία, στο μοντάζ, ήμασταν κάτι ηλίθιοι που κλαίγαμε συνέχεια. Αλλά αφήνει ένα τρυφερό παράθυρο στο τέλος, που είναι υπέροχο, ότι η ζωή είναι κάτι που δεν τελειώνει έτσι κι αλλιώς...

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Το μυστικό του Νοέμβρη

του Τάκη Παπαγιαννίδη

Ο ισχυροί άνδρες και η μεταξύ τους σχέση: ο μεγαλοεπιχειρηματίας Συριανός και ο εισαγγελέας Δημητρίου. Ο Συριανός, διευθύνων σύμβουλος του ομίλου επιχειρήσεων Vox, πέρασε τρία χρόνια στη φυλακή κατηγορούμενος για απάτες και οικονομικά σκάνδαλα. Ο Δημητρίου, αδέσποτος εισαγγελέας, είναι ο άνθρωπος που τον έστειλε στη φυλακή. Όταν ο Συριανός αποφυλακίζεται αυθιδιαστικά, προσπαθεί να προσεγγίσει τον εισαγγελέα και να τον πείσει να ανακινήσει την υπόθεσή του, ισχυριζόμενος ότι είναι δύμα ηλεκτάνης. Σε αντάλλαγμα, του προτείνει να του δώσει όσα στοιχεία γνωρίζει για την τρομοκρατική οργάνωση «Μυστικός Νοέμβρης», που δολοφόνησε τον προκάτοχο του. Παρά τις αρχικές επιφυλάξεις του, ο Δημητρίου θα πειστεί να ερευνήσει σε βάθος την υπόθεση. Η έρευνά του θα τον φέρει αντιμέτωπο με εκβιασμούς, παράνομα κυκλώματα και σκοτεινά μυστικά. Και, βέβαια, θα τον φέρει αντιμέτωπο με το ίδιο του το παρελθόν. Την ίδια στιγμή, μια νεαρή και φιλόδοξη δικηγόρος θα ερωτευτεί τον Δημητρίου και θα περιπλέξει ακόμα περισσότερο την κατάσταση. Δεκαπέντε χρόνια μετά την τελευταία του ταινία, ο Τάκης Παπαγιαννίδης παρουσιάζει ένα ενδιαφέρον φιλμ

Η προσπάθεια ενός αστυνομικού να αποκαλύψει σκοτεινές αλήθειες

με πολλές ανατροπές, που βασίζεται στο βιβλίο του Μίμη Ανδρουλάκη «Μυστικός Νοέμβρης». Την τριάδα των πρωταγωνιστών ερμηνεύουν ο Γιώργος Διαλεγγμένος, ο Πασχάλης Τσαρούχας και η Αθηνά Μαξίμου. Το καστ συμπληρώνουν οι Νίκος Καλογερόπουλος, Μπέσι Μάλφα και Μιχάλης Μητρούσης.

B.P.

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Ολύμπιον RENAULT, 22:30

ΣΥΝΕΤΕΥΞΕΙΣ

Αποκαλύψεις και ανατροπές...

Τάκης Παπαγιαννίδης, σκηνοθέτης της ταινίας

Τι σας κέντρισε στο βιβλίο του Μίμη Ανδρουλάκη και αποφασίσατε να το μεταφέρετε στον κινηματογράφο;

Άγνωστος αποστολέας στέλνει σημαντικά χρηματικά ποσά σε μοναχικό άνδρα. Μια πάρεα μεγιστάνων ελέγχει και διαχειρίζεται τη ζωή του ανθρώπου αυτού. Ένας αποφυλακισμένος επιδιώκει να γίνει συνεργάτης του εισαγγελέα που τον καταδίκασε. Ο συμβιβασμός και η ενσωμάτωση στο σύστημα των κάποτε νεαρών επαναστατών. Θεώρησα αυτές τις ιδέες ισχυρές να στηρίξουν ένα μηχανισμό πλοκής που να βρίσκεται σε σχέση ανάλογη και να ερμηνεύει σημαντικά γεγονότα της σύγχρονης κοινωνίας. Τις επεξεργάστηκα με πλήρη ελευθερία, τις ολοκλήρωσα σε ένα άλλο επίπεδο που ελάχιστες ομοιότητες έχει με την ανάπτυξη του βιβλίου. Άλλαξαν οι ήρωες, δημιουργήθηκαν καινούργιοι, μεταβλήθηκαν οι μεταξύ τους σχέσεις κοκ. Η ιστορία ήθελα να ανταποκρίνεται στις αυξημένες απαιτήσεις του σημερινού θεατή.

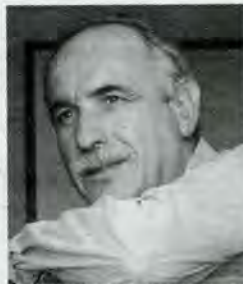
Μπορεί η ταινία να διαβαστεί, σ' ένα δεύτερο επίπεδο, ως μια ελεγεία για την αυτοδιάθεση της Αριστεράς;

Η παγίδευση και η απελπισία του σύγχρονου ανθρώπου δεν προσμετρώνται σε έναν ιδεολογικό χώρο. Η αναγόρευση του χρήματος σε

υπέρτατη δύναμη και αξία, οδηγεί στην απόρριψη και απογοήτευση τα μεγαλύτερα τμήματα των κοινωνιών. Γι' αυτό η αντίδραση, η αντενέργεια, δεν έχει συγκεκριμένο προσανατολισμό. Η θέση της ταινίας μπορεί να ερμηνευτεί ως έκφραση ενός ηρωικού πεσιμισμού, όπως περιγράφεται στο δοκίμιο «Επαναστατημένος Άνθρωπος» του Αλμπέρ Καμύ. Στο βαθμό που η λογική της ανατροπής εκφράζεται συνήθως από τα αριστερά, γίνονται αναγκαστικά συνειρμοί για το αδιέξοδο κάποιων επιλογών του παρελθόντος. Πράγμα που διαπιστώνει εν τέλει και ο ήρωας.

Ένα φινάλε-έκπληξη περιμένει τους θεατές. Πιστεύετε ότι αυτό είναι το πιο δυνατό σημείο της ταινίας;

Στην ταινία περιγράφεται ένα δράμα στο οποίο εμπλέκονται όλοι οι ήρωες. Η πλοκή δανείζεται αρκετά στοιχεία από την αστυνομική ίντριγκα και το φιλμ-νουάρ. Έτσι, ο θεατής αντιμέτωπίζεται πάντα εκκρεμότητες προς λύση και συνεχείς υπόνοιες για το ρόλο ή τις προθέσεις του κάθε χαρακτήρα. Επιμέρους αποκαλύψεις ή ανατροπές τον οδηγούν σε επανεκτίμηση των δεδομένων, επανακαθορισμό της θέσης του απέναντι σε πρόσωπα και καταστάσεις. Η ανέλιξη της ιστορίας οδηγεί φυσιολογικά στην

κορύφωση. Αυτή εκδηλώνεται πριν το φινάλε, με την ολική ανατροπή των μέχρι τότε δεδομένων. Όμως η ταινία δεν τελειώνει εκεί, αλλά με μια ενέργεια που επιδέχεται περισσότερες από μια ερμηνείες.

Το Μυστικό του Νοέμβρη είναι η πρώτη ταινία που

σκηνοθετείτε μετά από μια σιωπή 15 χρόνων. Μιλήστε μας λιγάκι, από την εμπειρία σας, πόσο έχουν αλλάξει τα πράγματα; Οι συνθήκες παραγωγής ήταν και παραμένουν επαχθείς και ψυχοφθόρες. Όμως συναντάς και τύπους με μεράκι, αποφασισμένους να ξεπεράσουν τις δυσκολίες και να φτάσουν στο καλύτερο δυνατό αποτέλεσμα. Συνάντησα, δηλαδή, ό,τι ενδόμυχα ευχόμουν: το ελληνικό σινεμά συνεχίζει να προικίζεται με τεχνικούς και καλλιτέχνες ταγμένους για το καλύτερο. Είναι πραγματικά όμορφο και συγκινητικό να συνυπάρχεις δέκα-δώδεκα βδομάδες, με εξοντωτικά ωράρια εργασίας, σε αντίξοες καιρικές συνθήκες και στενόχωρες οικονομικές καταστάσεις, με ανθρώπους που μόλις γνώρισες. Τελικά αποκτάς φίλους, νοιάζεσαι γι' αυτούς.

Ερωτευμένη με το δίκαιο...

Αθηνά Μαξίμου, ηθοποιός

Μιλήστε μας λιγάκι για το χαρακτήρα που ερμηνεύετε.

Πρόκειται για μια νεαρή δικηγόρο που έχει μπει στο τμήμα της εισαγγελίας και γνωρίζεται με έναν εισαγγελέα, ο οποίος ήταν πρότυπο γι' αυτή στη διάρκεια των σπουδών της. Μεταξύ τους αναπτύσσεται μια προσωπική, ερωτική σχέση. Εκείνη θέλει πάρα πολύ να είναι μαζί του, γιατί αισθάνεται ότι έχουν και οι δύο κάτι κοινό: ότι τους ενδιαφέρει και τους δύο το δίκαιο, να αποδοθεί δικαιοσύνη. Αυτό το αίσθημα της αλήθειας είναι που πραγματικά την κάνει να είναι μαζί του. Νομίζω ότι είναι μια γυναίκα μοναχική, αληθινή και έχει μια ποιότητα όσον αφορά στον τρόπο που βλέπει και ερμηνεύει τα πράγματα.

Τι έχει μείνει στη μνήμη σας από τα γυρίσματα;

Μου έχει μείνει ότι όλα τα παιδιά του συνεργ-

γείου, ο καθένας στον τομέα του, προσπάθησαν να κάνουν το καλύτερο. Κι επίσης, αυτό που πραγματικά δεν θα ξεχάσω ποτέ είναι ότι ο Τάκης Παπαγιαννίδης είναι ένας άνθρωπος με πολύ μεγάλη αγνότητα και δεν έχει ίχνος μιζέριας. Είναι συνεχώς μ' ένα χαμόγελο και αυτό είναι πάρα πολύ καλό για μια συνεργασία.

Όλες οι σκηνές σας στην ταινία είναι δίπλα στον κ. Διαλεγγμένο. Πώς ήταν η συνεργασία μαζί του;

Πάρα πολύ καλή. Νομίζω ότι είχαμε μια πάρα πολύ καλή συνεργασία και βοήθησε πολύ ο ένας τον άλλο. Ο Γιώργος είναι ένας άνθρωπος που «φειρίζε» πάρα πολύ τα πράγματα και κυρίως το λόγο-μια και είναι και συγγραφέας. Χαρακτηριστικό είναι ότι σ' ένα συγκεκριμένο

γύρισμα, όπου είχε μια σκηνή στην οποία έπρεπε να βγει από τη θάλασσα με μια στολή δύτη, ο Τάκης ο Παπαγιαννίδης είχε πει να είναι κάποιος άλλος στη θέση του και μετά να φανεί ο Γιώργος. Ήταν λανουάριος, είχε πάρα πολύ κρύο και ήθελε να τον απαλλάξει. Ο Γιώργος είπε «όχι, αποκλείεται να συμβεί αυτό το πράγμα, θα το κάνω εγώ». Νομίζω ότι αυτό δείχνει κάτι πολύ

χαρακτηριστικό για τον Γιώργο.

Τώρα που η ταινία έχει τελειώσει, ποιες είναι οι προσδοκίες σας;

Ελπίζω να πάει πολύ καλά, γιατί ο Τάκης το αξίζει. Καλά σε όλα: και στα βραβεία, και στα εισιτήρια, και στον τρόπο που θα την αντιμετωπίσει το κοινό και οι άνθρωποι του χώρου. Ελπίζω να αποσπάσει απ' όλους τα καλύτερα σχόλια.

Συνεντεύξεις: Γιάννης Παλαβός

Η ΜΟΥΣΙΚΗ ΤΩΝ ΕΙΚΟΝΩΝ

Ο Θωμάς Σλιώμης μιλά για την μουσική της ταινίας

[...] Η προετοιμασία της σχέσης μουσικής-εικόνας ξεκίνησε 6 μήνες περίπου πριν την έναρξη των γυρισμάτων. Η εισαγωγική, ως πούμε σχέση, αφορούσε την ανάγνωση, από την πλευρά μου, του σεναρίου, τις παρατηρήσεις, τα ερωτήματα, τις διορθώσεις και την τελική του διαμόρφωση από το σκηνοθέτη, σε συνάρτηση με τις συζητήσεις μας. Το δεύτερο στάδιο περιείχε τη δική μου πρόταση, δηλαδή του συνθέτη, αναφορικά με τους βασικούς άξονες του σεναρίου, την πρόταση ορισμένων σκηνών και φυσικά το ύψος της μουσικής σε σχέση με τους σχεδιαζόμενα τότε άλλους παράλληλους κώδικες της ταινίας (σκηνογραφία, φωτογραφία, μοντάζ, λειτουργία του χρόνου). Το τρίτο, και πολύ ουσιώδες, στάδιο, ήταν το ίδιο το γράψιμο της μουσικής ενώ πια έβλεπα τις ήδη γυρισμένες, α-μοντάριστες βέβαια, σκηνές. Έτσι προχωρούσα το επόμενο στάδιο που ήταν η ηχογράφηση της μουσικής και τέλος το «γράψιμο» της στην ηχητική μπάνα του φιλμ.

[...] Η μουσική μου για το *Μυστικό του Νοέμβρη* είναι τζαζ, εξαιρώ φυσικά τα δύο τραγούδια. Ένα είδος τζαζ λυρικής, «εσωστρεφούς», γεμάτη με μισο-φωτισμένες γωνίες. Πρόκειται για μια μουσική με ένα ύψος που νομίζω πως αντανακλά και προβάλλει τις ψυχικές καταστάσεις και το γίνεσθαι του κεντρικού ήρωα σε σκηνές που είτε είναι παρών είτε απουσιάζει. Παράλληλα όμως, και σε ένα δεύτερο επίπεδο, η μουσική μου σκοπεύει στο να λειτουργήσει σαν προσαγγελία των δρώμενων ή σαν εξάγγελος των όσων θα συμβούν. Γιατί το *Μυστικό του Νοέμβρη* είναι τραγωδία με τη φόρμα του σύγχρονου φιλμ νουάρ.

Συνέντευξη: Αναστασία Γρηγοριάδου

Μιλούν συγγραφείς για τις ταινίες

Γιώργος Ξενάριος

για την ταινία Λόγια της σιωπής

Η Ρικάκη παρακολουθεί τα πρόσωπα, περσόνες του ίδιου του εαυτού τους, στους τόπους όπου κινούνται, δημιουργούν, επικοινωνούν. Δεν επινοεί, καταγράφει δεν κατασκευάζει, αφηγείται. Με το φακό στημένο μετωπικά, σε ευθύ διάλογο με τα πρόσωπα, η σκηνοθέτιδα παραείναι από την αναπαράσταση-έννοια όχι αναγκαστικά ασύμβατη με το ντοκιμαντέρ- για να εισβάλει πρώτα η ίδια στην πραγματικότητα, κι ύστερα η ίδια η πραγματικότητα να κατακλύσει το φακό. Οι πρωταγωνιστές της οθόνης, με την ιδιάτυπη γλώσσα τους, αποσπώνται από τον πραγματικό τους κόσμο, για να καταλάβουν τη θέση τους στο προσήγορο βλέμμα μας.

Γιάννης Πανούσης

για την ταινία Το μυστικό του Νοέμβρη

Ήρωες μοναχικοί, παγιδευμένοι σε διπλούς ρόλους, αγκυλωμένοι από ένα τραυματικά βιωμένο παρελθόν, ήρωες που εξ' αρχής γνωρίζουν το τέλος του παιχνιδιού (το οποίο στις περιπτώσεις αυτές λειτουργεί σχεδόν ως «πολιτικό πεπρωμένο»). Τι κι αν το παιχνίδι είναι στημένο; Οι επιλογές είναι ελεύθερες. Η ταινία αποτελεί ετεροχρονισμένη αλλά ηχηρή απάντηση στα αστυνομικά πλοκής και αφελούς ερμηνείας, τηλεοπτικά σενάρια του καλοκαιριού στα ρεπορτάζ-νουάρ, όπου ο καλός, ο κακός και οι στόχοι είναι προκατασκευασμένοι. Οι νικημένοι, είτε αποσύρονται είτε αναλίσκονται σε «τυφλούς» σπασμούς, ζητούν το μερίδιό τους από την ιστορία.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΕΛΛΗΝΙΚΟ

ΚΕΝΤΡΟ

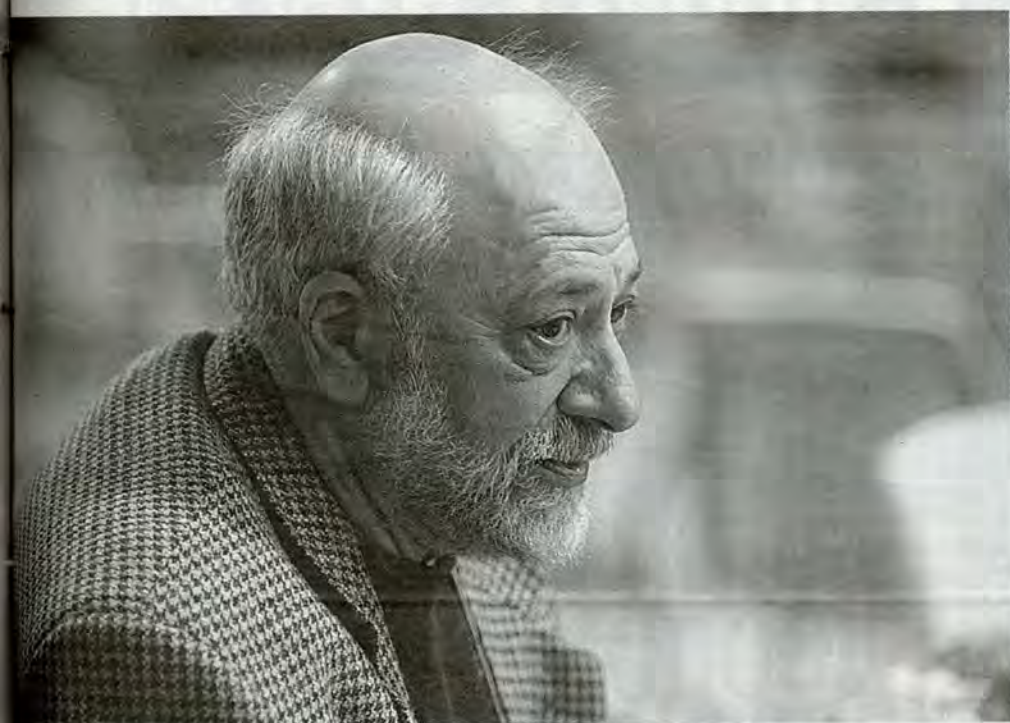
ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ

παρόν!

1974-2002. ΤΟ «ΚΕΝΤΡΟ» ΔΗΛΩΝΕΙ ΠΑΡΟΝ ΣΤΗ
ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΚΗ ΠΟΡΕΙΑ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΣΙΝΕΜΑ
ΣΤΗΡΙΖΟΝΤΑΣ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΕΣ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΙΣΤΕΣ

Πανεπιστημίου 10, 106 71 Αθήνα Τηλ. 210 3678500 Fax 210 3648269 e-mail: info@gfc.gr

www.gfc.gr

Οι ταινίες του Παντελή Βούλγαρη χαρακτηρίζονται πάντα από την ευαισθησία τους πάνω στο θέμα, από τον ανθρωποκενρικό τους χαρακτήρα. Και ο ίδιος ο σκηνοθέτης λοιπόν δε θα μπορούσε να λειτουργεί διαφορετικά. Βαθιά ανθρωπίνος, το καταλαβαίνεις αμέσως από την πρώτη επαφή μαζί του, από τον τρόπο που σου μιλά, από τον τρόπο που μιλά για τις ταινίες του και τους ήρωές του, από το πάθος του για τον κινηματογράφο και τις εκπλήξεις και τις συγκινήσεις που προσφέρει. Μια κουβέντα μαζί του μπορεί να σε κάνει να αγαπήσεις το σινεμά και να μάθεις από αυτόν, όπως και ο ίδιος καθημερινά μαθαίνει από τους συναδέλφους του. Και πάνω απ' όλα να περιμένεις την επόμενη του ταινία στην οποία είσαι σίγουρος ότι και πάλι θα αφιερώσει την ψυχή του.

Παντελής Βούλγαρης

Ενα τιμητικό αφιέρωμα σ' ένα φεστιβάλ στο οποίο έχετε δουλέψει με την πρώτη ταινία σας. Ποια είναι η αίσθησή σας γι' αυτό; Μήπως σας βάζει σε μια διαδικασία εφησυχασμού;

Από αρχή σκέφτηκα μήπως ήταν μια ευγενική, τιμητική, συνταξιοδοτική πρόταση αλλά αυτό δεν το έχω σκοπό ακόμα. Το δεύτερο φυσικά είναι ότι με συγκινεί μιας και το φεστιβάλ έχει φυσικά καταξιωθεί πια και είναι μια κίνηση πολύ γενναϊόδωρη για τη ηλικία μου και για μένα. Το τρίτο και πιο σημαντικό είναι ότι κατά τη διάρκεια του φεστιβάλ, έχει τη δυνατότητα το νεανικό κύμα κοινό που δεν ξέρει τη δουλειά μου να την παρακολουθήσει. Αυτό είναι και το πιο σημαντικό σαν εμπειρία που ζω αυτές τις μέρες. Να μπαίνω στις αίθουσες και να τις βλέπω γεμάτες και μάλιστα να τις βλέπω γεμάτες κυρίως από νέα παιδιά. Φυσικά και δεν εφησυχάζω, αν γίνει αυτό θα πρέπει να κάτσω στο σπίτι μου να μην το έχω σκοπό. Έχω στο μυαλό μου πολλά πράγματα να κάνω, προγραμματίζω μια ταινία για το Μάρτιο, απλώς αυτή η στιγμή που τη θεωρώ πολύ επίκαιρη και λειτουργική με τονώνει συστασιακά. Γιατί κάτι τέτοια πράγματα είναι αυτά που έχω αποκομίσει όλα αυτά τα χρόνια. Και σε στιγμές ψυχικής κυρίως κόπωσης πάντα κάτι συνέβαινε, κάποιος καλός λόγος και με ενερποιούσε πάλι για να κάνω ταινίες.

Ταινίες σας τις περισσότερες φορές κατάφερναν και είχαν απήχηση στο κοινό. Το έχετε το κοινό στο νου σας όταν κάνετε μια ταινία;

Από πρώτη συγκίνηση, ο πρώτος ερεθισμός για να κάνω ένα φιλμ είναι να κάνει με μένα. Με συγκινούσε καταρχήν το θέμα, η ιδέα, η ιστορία και για το λόγο αυτό λέω ότι οι ταινίες που γυρίστηκαν από μένα ήταν αυτές που επιμείνανε, δηλαδή οι ιδέες που δε μου έρχοντο από το μυαλό και ζητούσαν έκφραση κινηματογραφική. Ταυτόχρονα όμως δουλεύω ή χρησιμοποιώ ένα μέσο που έχει δυνατότητα επικοινωνίας και πίστωση ότι η ιδέα που με συνηθίζω έμένα για ένα αρκετά μεγάλο χρονικό διάστημα θα ακουστεί ή θα συναντήσει με την ίδια συγκίνηση και το κοινό. Φυσικά όλα αυτά τα χρόνια βρέθηκα μπροστά σε εκπλήξεις, δηλαδή ταινίες που γύρισα είχαν μεγάλη αποδοχή και άλλες συναντήσανε μικρή ή μη ανταπόκριση. Αλλά αυτό πάντα είναι και το μεγάλο πρόβλημα για ένα φιλμ, κανείς δεν ξέρει γιατί πετυχαίνει ή γιατί αποτυγχάνει. Πιστεύω λοιπόν ότι υπάρχει μια πρόκληση: η ταινία, η ιδέα, η ιστορία που γυρίζεις να προσπαθήσει να βρεί τρόπο επικοινωνίας με το ξένο κοινό. Η άποψή μου είναι ότι όσο πιο προσωπική και αυθεντική και εθνική είναι μια ιστορία τόσο καλύτερη ανταπόκριση μπορεί να βρεί και στα ξένα φεστιβάλ και σε μια μεταλλευση στους κινηματογράφους. Βέβαια ποτέ δεν μπορείς να ξέρεις από πριν ποια θα είναι η απήχηση της ταινίας στο κοινό και αυτή είναι και η γοητεία αυτής της δουλειάς. Πάντα πιστεύω ότι η ταινία που έχω στα σκαριά θα είναι καλύτερη εκφραστικά, θα έχει να πει κάτι καινούριο θα είναι καλύτερη από τις προηγούμενες, θα κερδίσω ένα μέρος του στοίχιδματος.

Επόμενη λοιπόν ταινία για την οποία έχουν ακουστεί πολλά θα είναι οι Νύφες.

Και αυτή η ταινία ξεκίνησε από μια συγκίνηση. Ταξιδεύοντας όλα αυτά τα χρόνια στο εξωτερικό, με συγκινούσε πάντα η μεταπολεμική των Ελλήνων. Άνθρωποι που φύγανε από τον τόπο

μας, ξεριζωθήκανε και ριζώσανε σε άλλες χώρες, πράγμα που εγώ δε θα μπορούσα να το κάνω ποτέ. Αισθάνομαι ότι αυτός ο τόπος με γεμίζει, εδώ μεγάλωσα, εδώ αγωνίστηκα, εδώ κατάθεσα ό,τι μπορούσα και ποτέ δε θα μπορούσα να φανταστώ ότι θα πάω τις βαλίτσες μου και θα πάω σε μια άλλη χώρα. Αντιμετωπίζοντας λοιπόν τέτοιους ανθρώπους στο εξωτερικό, ήθελα πάντα να κάνω ένα φιλμ γι' αυτούς. Βρέθηκε λοιπόν η αφορμή από ένα δημοσίευμα των Times της Νέας Υόρκης, που το είδα αναρτημένο πριν πέντε χρόνια στο Έλις Αϊλαντ, όπου έχει γίνει το μουσείο των μεταναστών και με κινητοποίησε. Και κινητοποίησε και τη γυναίκα μου, την Ιωάννα Καρυστιάννη, που γράφει και βαλθήκαμε να κάνουμε ένα φιλμ πάνω στην ιστορία του δημοσιεύματος. Αναφερότανε λοιπόν σ' ένα ταξίδι που κάνανε 700 κορίτσια το 1922 για να παντρευτούνε στην Αμερική, τις νύφες στις φωτογραφίες, κορίτσια με μια φωτογραφία στο χέρι. Αυτό αυτομάτως όταν το γράφαμε ήξερα ότι ήταν ένα μεγάλο πρότζεκτ. Θα ήταν δηλαδή ακριβό. Επίσης πρόκειται για ταινία εποχής στην Ελλάδα κάτι που οδηγεί σε μια κατηγορία προβλημάτων που θεωρούνται αξεπέραστα. Δεν υπάρχει μια πόλη που να θυμίζει πόλεις εκείνης της εποχής, δεν υπάρχουν στενά, δεν υπάρχουν κοιτούμια, δεν υπάρχουν και φάτσες πια που να θυμίζουν την εποχή. Σήμερα όλοι οι Έλληνες είναι περισσότερο παχουλοί απ' ό,τι πρέπει. Για να βρείς αδύνατους, οστεώδεις ανθρώπους που να θυμίζουν το '22 ή το '40 ή το '47 πρέπει να ψάξεις πάρα πολύ. Άρα λοιπόν ήξερα ότι αυτό το πρότζεκτ είναι πολύ ακριβό και θα μου πάρει πάρα πολύ χρόνο. Τελικά έτσι αποδείχθηκε. Με τη σύνδεσή μου με τον Σκορσέζε που ήξερε τη δουλειά μου διαπίστωσα αργότερα ότι ένα πρότζεκτ για να το στήσεις με αμερικανικά χρήματα ή με αμερικάνους παραγωγούς είναι μια πάρα πολύ χρονοβόρα διαδικασία. Δαπάνησα πέντε χρόνια δοκιμάζοντας και ερευνώντας τις πιθανές χρηματοδοτήσεις και διαπίστωσα στο τέλος ότι οι σχέσεις με το Σκορσέζε ή με άλλους χρηματοδοτές και κυρίως καλλιτέχνες παραμένουν πάντα πολύ θερμές. Το γεγονός της χρηματοδότησης είναι ένα πρόβλημα που αυτοί είναι συνιθισμένοι να το περιμένουν ή να κάνουν και να προωθούν ταυτόχρονα 5 ή 6 διαφορετικά πρότζεκτ. Εγώ είχα ένα, ήμουν αποκλειστικά δεμένος με αυτήν την ταινία, με τις προσπάθειες να την πραγματοποιήσω. Τώρα που μιλάμε έχω ήδη ξεκινήσει να κάνω κάποια δοκιμαστικά που θα μπορούσα να τα ονομάσω και σαν γυρίσματα της ταινίας και την επόμενη θα περιμένω να τη συνεχίσω το Μάρτιο. Νομίζω ότι είμαι σε έναν πολύ καλό δρόμο για να κλείσουν όλα αυτά τα κενά τα χρηματοδοτικά και κυρίως των καλλιτεχνικών συντελεστών.

“Αυτό που έχω εγώ να πω σαν καταστάλλαγμα της δικής μου πείρας είναι: τόλμη, δύναμη και εμβάθυνση στο πρόβλημα, στους ανθρώπους μέχρι και το τελευταίο όριο. Αυτοθυσία και δύναμη και επιμονή, αυτές είναι οι συμβουλές που δίνω.”

Μεγάλο λοιπόν και το παρασκήνιο πίσω από την ίδια την ταινία...

Όταν μεγαλώσω λίγο περισσότερο σκοπεύω να γράψω ένα βιβλίο, δεν ξέρω αν θα το κάνω ταινία όπως ο Μανθούλης, ένα βιβλίο που στην αρχή είχε τον τίτλο "Ζητιανεύοντας". Τώρα βρήκα έναν καλύτερο τίτλο, λέγεται "Σπρώχνοντας το βουνό". Τώρα πια ένα φιλμ μοιάζει να είναι σαν ένα βουνό που διαπιστώνεις πολλές φορές ότι είσαι τελείως μόνος και προσπαθείς να το σπρώξεις, να το κινητοποιήσεις. Έχουν αλλάξει τα πράγματα και στην περιοχή των συνεργατών και των ανθρώπων που δουλεύουμε μαζί και η οικονομική περιπέτεια μιας ταινίας είναι ένα τεράστιο πρόβλημα χρόνου, ψυχικών αποθεμάτων, απογοητεύσεων πολλές φορές αλλά είναι αυτή η φύση της δουλειάς. Η αμαρτία του κινηματογράφου.

Σας συγκινούν ακόμα ταινίες όταν τις βλέπετε. Μαθαίνετε ακόμα βλέποντας κινηματογράφο;

Φυσικά. Εγώ έχω ένα παράδειγμα από τον Ηλία Καζάν που είχε τύχει να τον γνωρίσω αρκετά. Ο Ηλίας είχε πάντα ένα μπλοκάκι και πράγματα που τα έβλεπε και τον συγκινούσαν καθόταν και τα έγραφε. Θυμάμαι ότι μια φορά που είχε έρθει στην Αθήνα κι έβλεπε στο μοντάζ που δουλεύαμε μια σκηνή που είχαμε γυρίσει άρχισε να με ρωτάει πώς την έχω γυρίσει, πώς δίδαξα τους ηθοποιούς και άρχισε να σημειώνει. Και δεν είναι το μοναδικό παράδειγμα, απλά δείχνει ότι το πιο έξυπνο πράγμα που έχει να κάνει ένας σκηνοθέτης είναι συνεχώς να μαθαίνει. Ποτέ δε μαθαίνεις τα μυστικά αυτής της τέχνης, ειδικά όταν κάθε φιλμ, όπως είναι η δικιά μου περίπτωση είναι ένα καινούριο πρόβλημα κι ένα καινούριο στοίχημα από τη θεματολογία μέχρι την εκφραστική της ταινίας. Να αναφέρω ένα παράδειγμα: όταν έκανα το Όλα είναι δρόμος, εδω στη Θεσσαλονίκη, η καθεμία από τις τρεις ιστορίες που απαρτίζουν το φιλμ είχε ένα διαφορετικό αισθητικό πρόβλημα που είχα να αντιμετωπίσω, είχα να δουλέψω με τελείως διαφορετικούς ηθοποιούς από ιστορία σε ιστορία. Έτσι πάντα έμπαινα σε καινούρια προβλήματα. Μόλις τώρα είδα την ταινία του γιού μου που είναι 21 ετών και έκανε την πρώτη του μεγάλου μήκους ταινία και είδα το πρώτο cut που είναι τρεις ώρες. Έβλεπα πράγματα που δεν ήξερα πώς θα τα σκηνοθετούσα εγώ. Μάλλον δε θα τα γύριζα ποτέ έτσι. Έχει αλλάξει ο κινηματογράφος, έχουν αλλάξει τα παιδιά, έχει αλλάξει η θεματολογία άρα πρέπει να έχεις ανοιχτό το μυαλό για να μαθαίνεις. Αυτό που έχω εγώ να πω σαν καταστάλλαγμα της δικής μου πείρας είναι: τόλμη, δύναμη και εμβάθυνση στο πρόβλημα, στους ανθρώπους μέχρι και το τελευταίο όριο. Αυτοθυσία και δύναμη και επιμονή, αυτές είναι οι συμβουλές που δίνω.

Πώς βλέπετε το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης;

Να πω την αλήθεια, επειδή τα τελευταία χρόνια δεν ερχόμουν στο φεστιβάλ φιλογκρίνιαζα χωρίς να ξέρω. Τώρα που είμαι εδώ και βλέπω τα αφιερώματα, τα ανοίγματα σε νέες εφραστικές και σε νέους προβληματισμούς του σύγχρονου κινηματογράφου, των νέων σκηνοθετών, ομολογώ ότι ξαφνιάζομαι. Θεωρώ ότι το Φεστιβάλ Θεσσαλονίκης είναι από τα καλύτερα που έχω πάει και νομίζω ότι είναι και ένα άνοιγμα και μια μεγάλη ευκαιρία για μάθηση, κυρίως των νέων σκηνοθετών. Είναι πάρα πολύ ουσιαστική η δουλειά που έχει γίνει και είναι μεγάλη ευτυχία και για την ίδια την πόλη που φιλοξενεί μια τέτοια εκδήλωση.

Συνέντευξη: Βαγγέλης Ρηγάς

www.vac.gr

VAC

VideoArtClub

The progressive home cinema club

24 DVD SERVICE

DVD VIDEO +

ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 107

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Studio ΕΝΤΡΟΠΙΑ &

OKLAHOMA UNIVERSITY

FILM & VIDEO STUDIES

ΣΚΗΝΟΘΕΤΕΣ
ΣΕΝΑΡΙΟΓΡΑΦΟΙ
ΗΘΟΠΟΙΟΙ
ΟΠΕΡΑΤΕΡ
ΜΟΝΤΕΡ

ΣΠΟΥΔΕΣ

Διευθυντής ο σκηνοθέτης των βραβευμένων ταινιών "Μπιζνες στην Βαλκάνια", "Ο Παράδεισος Ανοίγει με Αντικείμενο" και 10 θεατρικών έργων

Βασίλης Μπουντιούρης

Studio ΕΝΤΡΟΠΙΑ 4 ΧΡΟΝΙΑ 14 ΒΡΑΒΕΙΑ

Π.Π. ΓΕΡΜΑΝΟΥ 18, τηλ 2310 222694 / studicen&panafonet

Παντού υπάρχει ένας Μύθος!

Κοκαλωμένος / Mrtav' Iadan

του Milorad Milinkovic (Γιουγκοσλαβία, 2002)

Ένας ηλικιωμένος φεύγει από τον Εμάτιο τούτο κόσμο, αφήνοντας όμως πίσω μια ασφάλεια ζωής και δύο ανήσυχους για το μέλλον εγγονούς. Ένας γκάνγκστερ διεκδικεί από τα δύο αδέρφια, με βιαιότητα και απειλές, αυτά που του χρωστούν. Ένας ντίλερ ναρκωτικών, με καλή καρδιά, κρατά ως ενέχυρο από μια πελάτισσά του τη μικρή της κόρη. Μια νεαρή κοπέλα συνταξιδεύει με τον πιο παράδοξο διάσσο προσώπων.

Στο κέντρο αυτής της ταινίας βρίσκεται το πτώμα του ηλικιωμένου που ταξιδεύει με το τραίνο προς την τελευταία του κατοικία. Οι συνοδοί του —οι δύο εγγονοί— υπό τις απειλές του γκάνγκστερ αποφασίζουν να αποκομίσουν οικονομικά απελή από τον θάνατο του (η ασφάλεια ζωής).

Ακούσιοι συνταξιδιώτες στο ταξίδι τους, ο νεαρός ντίλερ και η μικρή, θα επενδύσουν και αυτοί τις ελπίδες τους πάνω στο πτώμα. Ενώ η νεαρή κοπέλα θα βρεθεί μπλεγμένη λόγω του συναισθηματικού ενδιαφέροντος για τον γοητευτικό ντίλερ. Όταν ο παππούς εκπαραδυνώνεται από το τραίνο, χάνοντας τους προσφιλείς του συγγενείς, τότε τα κωμικά επεισόδια θα κορυφωθούν.

Η δραματική πλοκή οικοδομεί το κωμικό τόσο πάνω στους χαρακτήρες —οι δύο εγγονοί του νεκρού αποτελούν ένα απολαυστικό κωμικό δίδυμο— όσο και πάνω στις καταστάσεις: Η ακούσια περιπλάνηση του παππού στους δρόμους και τις εξοχές είναι γεμάτη από κωμικά επεισόδια που βρίθουν από μακάβριο και παράλογο χιούμορ. Οι αναφορές στον κλασικό χολιγουντιανό κινηματογράφο (*Trouble with Harry*, 1955, Alfred Hitchcock) και στον σύγχρονο (*Weekend at Bernie's*, 1989, Ted Kotcheff) αποτελούν την αφετηρία για τη δημιουργία των κωμικών επεισοδίων στα οποία αποφασιστική συμβολή έχει η παρουσία των ηθοποιών.

Μαύρη κωμωδία που δεν κρύβει τις αναφορές της τόσο στο κλασικό όσο και στο σύγχρονο χολιγουντιανό κινηματογράφο, η ταινία είναι μια περιπλάνηση γεμάτη απρόοπτα, κωμικές ανατροπές και ένα σαρκασμό τυπικά βαλκανικό.

Δ.Μ.

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 23:00

Φιλανθρωπία / Filantropica

του Nae Caranfil (Ρουμανία/Γαλλία, 2001)

Το πρόβλημα των ζητιάνων στη Ρουμανία είναι ένα από τα πιο δυσεπίλυτα. Μην περιμένετε όμως εδώ να δείτε μόνο το γνωστό στερεότυπο του επαίτη —ένας κακοντυμένος, στα όρια της εξαθλίωσης ηλικιωμένος ο οποίος δεν διατάζει να γίνει φορτικός. Δεν είναι αυτή η περίπτωση του κεντρικού χαρακτήρα στην ταινία. Καθηγητής φιλόλογος σ' ένα λύκειο, ο ήρωας θα βρεθεί ξαφνικά μπλεγμένος στα δίκτυα του έρωτα. Καθώς το αντικείμενο του πόθου είναι μια αρκετά νεώτερη του καλλονή, γρήγορα θα βρεθεί αντιμέτωπος με τις οικονομικές απαιτήσεις αυτής της σχέσης. Από το οικονομικό αδιέξοδο θα τον βγάλει ο Don Pere, ένας ευφυής "δημιουργός" ζητιάνων: κατασκευάζει τους μύθους που οι επαίτες προβάλλουν προς το απαιτητικό τους κοινό, για να το συγκινήσουν και να κάμψουν τις αντιστάσεις του. Ιδιοφυής και εφευρετικός ο Don Pere θα "δημιουργήσει" ένα μύθο για τον καθηγητή (και φιλόδοξο συγγραφέα).

Εκμεταλλευόμενη το μοτίβο της απάτης —η επαιτεία δεν είναι παρά μια μορφή εξαπάτησης— η σκηνοθεσία στήνει παγίδες στον αφελή ήρωα. Έχοντας διαρρήξει τους δεσμούς με το παρελθόν του, υποκύπτοντας στην σαγήνη του χρήματος, στην παραφορά του έρωτα και τέλος στη διάθεση του για φιλανθρωπία, ο ήρωας θα βρεθεί αντιμέτωπος με το ψέμα και την απάτη. Για να ανακαλύψει ότι πολύ κοντά στην καταστροφή συχνά βρίσκεται η σωτηρία.

Διανθισμένη από κωμικά επεισόδια που στηρίζονται πάνω στις καταστάσεις φιλανθρωπίας, η αφήγηση αποκαλύπτει τους μηχανισμούς της επαιτείας. Όμως πάνω απ' όλα η ταινία είναι ένα οξύ, δεικνυτικό σχόλιο για κοινωνίες σε κατάσταση κρίσης: εκεί δηλαδή που υπάρχουν μόνο πρίγκιπες και ζητιάνοι (και ενδιάμεσα βρίσκονται μόνο αδέσποτα σκυλιά).

Δ.Μ.

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 17:00

Μια σαρκαστική, ειρωνική προσέγγιση σ' ένα κοινωνικό πρόβλημα της Ρουμανίας, επιχειρεί η σκηνοθεσία σ' αυτή την ταινία

DIGITAL VIDEO

Θέλω να μοντάρω σε φορητό.
(Αλλά δεν έχω ακουμπήσει ποτέ υπολογιστή)

Θα χρειαστεί να επενδύσετε 15-60 λεπτά και €150-2000. Θα πρέπει να το θέλετε. Όχι πολύ, αλλά αρκετά για μια δοκιμή. Στο κάτω κάτω μπορείτε να λαμβάνετε και τα email σας ή να γράφετε το επόμενο σενάριό σας σε αυτόν τον υπολογιστή - πολυεργαλείο. Φαντάζεστε τον εαυτό σας να μοντάρει σε καφενεία, βουνά, το κρεβάτι ή δίπλα στη θάλασσα.

Δικά μας δουλειά είναι απλά να φτάσει στα χέρια σας.

PINNACLE SYSTEMS

«Λύσεις για μοντάζ σε φορητό αρχίζουν από τα €100, όπως το Studio8 και φτάνουν μέχρι το EditionDV. Το Purple Field όμως είναι μια από τις πολλές λύσεις για μοντάζ σε φορητό από τα AMT DV. Εισάγετε το υλικό από οποιοδήποτε άλλο σύστημα μοντάζ ή απευθείας DV, DVC pro και DVcam και εκμεταλλεύεστε το μοναδικό background render το προηγμένο περιβάλλον εργασίας»

www.pinnacle.com

AMY SA - Digital Video
Trias 58, 152 35 Vrilissia-Athens / Greece
Tel.: 003 010 6133000, Fax.: 003 010 6133301.
e-mail: dvsales@amy.gr, web site: www.amy.gr/amydv

Nae Caranfil, σκηνοθέτης

Μιλήστε μου λίγο για την υπόθεση της ταινίας σας.

Είναι η ιστορία ενός τύπου που γίνεται πρίγκηπας και ζητιάνος. Πρίγκηπας τα Σαββατοκύριακα και ζητιάνος τις υπόλοιπες μέρες ώστε να βρίσκει χρήματα για να ευχαριστεί μια όμορφη γυναίκα. Ζει μια περίεργη και εξουθενωτική διπλή ζωή.

Γιατί επιλέξατε αυτό το θέμα;

Δεν μπορώ να εξηγήσω γιατί διαλέγω ένα θέμα. Ίσως αυτό που με συνάρπασε σε ένα τέτοιο θέμα ήταν το γεγονός ότι λέει πολλά για τη χώρα μου σήμερα αλλά και για όλη τη νοτιοανατολική Ευρώπη. Ένας κόσμος που τώρα δημιουργείται, που αυτοδημιουργείται. Ένας κόσμος πλούτου και φτώχειας χωρίς κάτι ενδιάμεσο. Αυτή είναι και η κατάσταση στη Ρουμανία σήμερα.

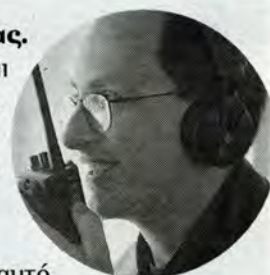
Στο Φεστιβάλ του Παρισιού κερδίσατε το Βραβείο Κοινού. Τι σημαίνει αυτό για σας;

Είναι πραγματικά πολύ σημαντικό. Κατ' αρχάς γιατί ήταν το πρώτο βραβείο που πήρα και δεύτερον γιατί αυτό βοήθησε πολύ στη διανομή της ταινίας στη Γαλλία. Ήταν επίσης και ένα σημάδι ότι η ταινία μου αγγίζει ένα ευρύτερο κοινό. Ενδιαφέρομαι να διηγούμαι ιστορίες που δεν είναι μόνο ρουμανικές αλλά ρουμανικές που είναι αρκετά παγκόσμιες ώστε να γίνουν κατανοητές και να αρέσουν στον καθένα.

Πώς υποδέχτηκαν την ταινία στη χώρα σας;

Η ταινία βρίσκεται στην κορυφή του box-office. Νομίζω ότι είναι η πιο δημοφιλής ταινία των τελευταίων 12 χρόνων μετά την επανάσταση. Κατά κάποιον τρόπο το περίμενα αυτό. Γιατί αυτό που κάνω έχει παγκόσμιο ενδιαφέρον. Οι σκηνοθέτες της χώρας μου, κυρίως οι παλαιότεροι, δεν κάνουν πράγματα ώστε να τους δουν έξω από τη χώρα, σχεδόν ούτε και μέσα σ' αυτήν και απευθύνονται σε πολύ περιορισμένο κοινό. Έχουν κολλήσει στις δεκαετίες του '70-'80. Τώρα ζούμε, είτε μας αρέσει είτε όχι, σε έναν ελεύθερο κόσμο, όπου ο κινηματογράφος έχει διαφορετικούς κανόνες. Όταν δημιουργείς με μια άλλη φόρμουλα δεν μπορείς να έχεις το κοινό μαζί σου. Υπάρχει όμως μια νέα γενιά που προσπαθεί να το αλλάξει αυτό.

Συνέντευξη: Όλγα Κοζάτη

video
cinema
club

Π.Π. Γερμανού 5, Θεσσαλονίκη, 546 22 - Τηλ. 0310-204748
Βιζυηνού 65, 40 Εκκλησιές, Θεσσαλονίκη, 546 30 - Τηλ. 0310-968600

complete collections of:

classics
independent
cult

ALMODOVAR * CASSAVETES
EISENSTEIN * LANG * KUROSAWA
TARKOVSKY * JODOROWSKI
FELLINI * KUBRICK * KAR-WAI WONG
WOODY ALLEN * JARMUSCH

VHS & DVD

and more ... !!!

τώρα, και στο κέντρο των 40 Εκκλησιών

www.aza.gr

DO YOUR OWN FESTIVAL

Γνήσια κρητική κουζίνα με προϊόντα
αποκλειστικά από την Κρήτη.

Εδώ θα βρείτε την σπιτική τσιουδιά (ρακί)
με τον μεζέ της, τον παραδοσιακό ντάκο με
προζύμι ψημένο σε ξυλόφουρνο, στάκα με τ' αυγά,
λαχανοπιτάκια, ξύγαλο, σητειακές ελιές, απάκι
και πολλούς άλλους μεζέδες.

Αξίζει να δοκιμάσετε τα σπιτικά πιάτα ημέρας,
μαγειρεμένα με αγνά υλικά.

Συμβουλή: αφήστε το προσωπικό του καταστήματος
να σας προτείνει γεύσεις και να σας περιποιηθεί με
τον ξεχωριστό κρητικό τρόπο φιλοξενίας.

κρητική κουζίνα
ρακάδικο

Ανοιχτά από τις 1 το μεσημέρι
μέχρι τις 3 το βράδυ.

Θα μας βρείτε στην Τσόπελα 2,
πίσω από το Κ.Θ.Β.Ε.
και στο τηλέφωνο 0310 228 300

LANCIA

AMBASSADOR OF THE ITALIAN "ARTE DI VIVERE"

www.lanciathesis.gr

Food / Haixian Zhu Wen (Κίνα, 2001)

Κεντρικό πρόσωπο είναι μια νεαρή γυναίκα, η Χίαομεί, που φθάει στα μέσα του χειμώνα στο Πεκίνο, μια πόλη καλοκαιρινό κλίμα. Ο σκοπός της είναι να βρει τον πατέρα της, ο οποίος έχει φύγει για τους αξιωματικούς της αστυνομίας. Όμως αυτή η πόλη είναι επιπλέον ένας αγαπημένος πατέρας για όλους τους νέους που γεννιούνται εκεί. Η Χίαομεί έρχεται από το Πεκίνο, όπου δούλευε ως πωλήτρια. Κουρασμένη από τη ζωή και απελπισμένη έχει αποφασίσει να αυτοκτονήσει. Η αυτοκτονία ενός ποιητή στο ξενοδοχείο που διαμένει θα τη γεμίσει αμφιβολίες. Αυτές θα ενισχυθούν από την παρουσία ενός ιδιόμορφου αστυνομικού που ερευνά την αυτοκτονία. Ο Deng Jianqun έχει αντιληφθεί ότι η νεαρή κοπέλα πρόκειται να αυτοκτονήσει και η συμπεριφορά του απέναντί της, αλλοπρόσωπη δίχως άλλο, τείνει στο να την αποτρέψει από το απονενομένο διάβημά της. Μέσα στην στρατηγική που ακολουθεί σημαντικό ρόλο παίζει η διατροφή θαλασσινών...

Εστιάζοντας στην σχέση δύο προσώπων, η ταινία αναδεικνύει θέματα όπως η απελπισία και η μελαγχολία, η θέληση για ζωή, η απόλαυση και η ηδονή, το αληθινό και το ψεύτικο.

Οι γεμάτες εντάσεις περιπλοκές μιας σχέσης, που στον πυρήνα της είναι ερωτική, διερευνά ο σκηνοθέτης. Φύλακας άγγελος της γοητευτικής πόρνης, ο αστυνομικός προσφέρει -τόσο σ' αυτή όσο στους θεατές- ένα ασυνήθιστο μάθημα ζωής: της δίδει την ευκαιρία να ανακαλύψει κάποιες από τις απολαύσεις της ζωής. Το χιονισμένο τοπίο, η έρημη πόλη και τα άδεια ξενοδοχεία, οι οξείες διαπεραστικοί ήχοι (όπως ο ήχος από τα χάπια που ψηλαφούν τα δάκτυλα της ηρωίδας), η ασταχτη μοναξιά και η απουσία κάθε ελπίδας, η δύναμη για τη ζωή, η απόλαυση και η ηδονή: και ορισμένες από τις ψηφίδες που σχηματίζουν τη συνολική εικόνα της ταινίας. Γυρισμένη σε ψηφιακό βίντεο, η ταινία χαρακτηρίζεται από αμεσότητα, από μια σκληρή και χωρίς ωραιολογίες εικόνα, από απροσδόκητες ανατροπές στην αφήγηση και αλλαγές στο τόνο και τον προσανατολισμό. Το τέλος ανοικτό σε πολλές ερμηνείες επικυρώνει την στάση ζωής του αστυνομικού...

Δ.Μ.

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 12:00

Άγνωστες απολαύσεις / Ren xiao yao του Jia Zhang-Ke (Κίνα/Γαλλία/Κορέα/Ιαπωνία, 2002)

Κεντρικά πρόσωπα της δραματικής πλοκής είναι δύο φίλοι, ο Χίαο Γι και ο Βιν Βιν. Άνεργοι, ζουν μια ζωή χωρίς σκοπό και νόημα. Η φιλοσοφία τους αποκαλυπτική: ο Βιν Βιν δεν πιστεύει στο μέλλον και ο Χίαο Γι θεωρεί ότι δεν έχει νόημα η ζωή μετά τα τριάντα. Στις περιπλανήσεις τους θα γνωρίσουν την Qiao Qiao: είναι χορεύτρια και εργάζεται σε διαφημιστικά σόου. Ο Χίαο Γι θα την ερωτευθεί και θα συναντήσει όμως αρχικά την περιφρόνηση από την Qiao Qiao και αργότερα την αντίδραση του φίλου και μανάτζερ της. Προβλήματα στη σχέση του με μια μαθήτριά της αντιμετωπίζει και ο Βιν Βιν: εδώ η έλλειψη επικοινωνίας δίνει τον τόνο. Αντιμέτωποι με την αδιέξοδο στάση τους απέναντι στη ζωή αλλά και με την περιρρέουσα ηθική κρίση, οι δύο φίλοι θα αποφασίσουν να ληστέψουν μια τράπεζα. Όμως ο ερασιτεχνισμός τους θα υπονομεύσει το εγχείρημα τους...

Μετά την Πλατφόρμα (προβλήθηκε στο περσινό φεστιβάλ), μια ταινία που περιέγραφε τη μετάβαση από τον κομμουνισμό στον καπιταλισμό, ο Jia Zhang-Ke εστιάζει την προσοχή του στο χαοτικό και αντιφατικό σήμερα της Κίνας.

Διάστικτη από υπομνήσεις για την πολιτική και κοινωνική κατάσταση (η τηλεόραση στο βάθος του πλάνου περιγράφει τα γεγονότα) και σκηνοθετημένη με την αυτοπεποίθηση και το οπτικό ύφος της Πλατφόρμας η ταινία αποτελεί μια έκθεση για την κατάσταση στο εσωτερικό της κινέζικης κοινωνίας. Διατηρώντας μια απόσταση από τα τεκταινόμενα, θέτοντας τον θεατή σε μια θέση παρατηρητή παρά συμμετόχου, και εμμένοντας στις γεμάτες ρευστότητα κινήσεις της κάμερας, ο σκηνοθέτης σχεδιάζει τα πορτραίτα τριών νέων που βαδίζουν χωρίς προσανατολισμό μέσα στο χαοτικό τοπίο. Όπως και στην προηγούμενη ταινία έτσι και εδώ το τρίπτυχο θέαμα/καλλιτέχνες και θεατές/κοινωνική πραγματικότητα βρίσκεται στο κέντρο. Για τους ήρωες το θέαμα αποτελεί την μόνη διέξοδο, καθώς συνθλίβεται από μια κοινωνική πραγματικότητα που δεν έχει γι' αυτούς καμιά θέση.

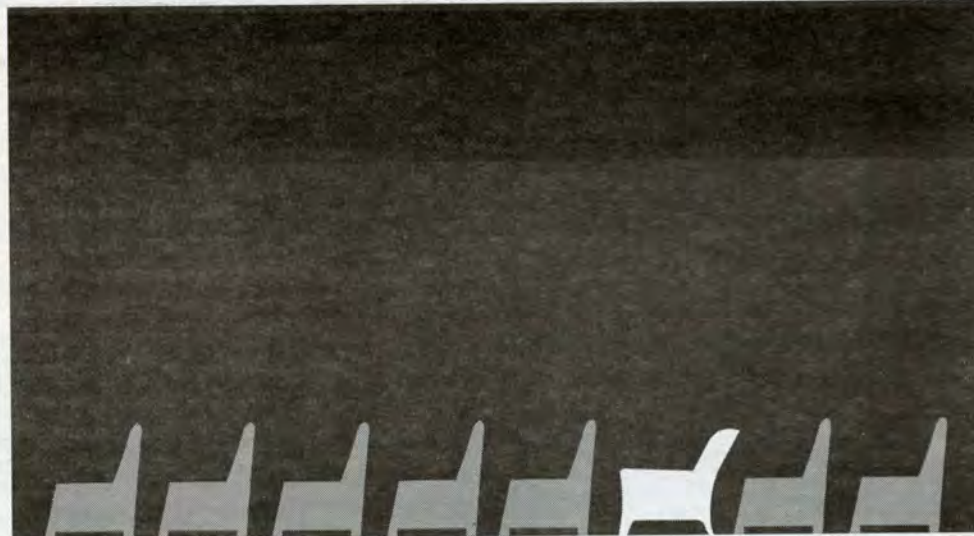
Δ.Μ.

Τετάρτη 13 Νοεμβρίου, Cine Σταύρος Τορνές, 20:00

Πλ. Αριστοτέλους 4, τηλ. 2310 234027

mojo
Lunch & Dinner

ΠΑΡΕ ΘΕΣΗ

ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΟΝ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟ, ΣΕΒΟΜΑΣΤΕ ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ
ΑΓΑΠΑΜΕ ΤΗ ΔΟΥΛΕΙΑ ΜΑΣ, ΣΕΒΟΜΑΣΤΕ ΤΟΝ ΘΕΑΤΗ, ΤΟΝ ΠΕΛΑΤΗ ΜΑΣ
ΔΕΚΑΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΤΩΡΑ ΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗΝ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΔΗΜΙΟΥΡΓΙΑ,
ΔΙΑΘΕΤΟΝΤΑΣ ΑΠΟ ΤΑ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΜΑΣ ΜΟΝΟ ΑΥΘΕΝΤΙΚΕΣ ΤΑΙΝΙΕΣ
ΕΤΣΙ ΕΝΘΑΡΡΥΝΟΥΜΕ ΤΟΝ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟ ΝΑ ΣΥΝΕΧΙΣΕΙ ΤΟ ΕΡΓΟ ΤΟΥ
ΚΑΙ ΕΞΑΣΦΑΛΙΖΟΥΜΕ ΣΤΟ ΚΟΙΝΟ ΜΑΣ ΤΗΝ ΚΑΛΥΤΕΡΗ ΔΥΝΑΤΗ ΠΟΙΟΤΗΤΑ
ΤΗΝ ΕΠΟΜΕΝΗ ΦΟΡΑ ΠΑΡΤΕ ΘΕΣΗ, ΟΧΙ ΜΟΝΟ ΣΤΗΝ ΠΟΛΥΘΡΟΝΑ ΣΑΣ...

viewmaster

ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΔΗΜΙΟΥΡΓΟΥΣ, ΣΕΒΑΣΜΟΣ ΣΤΟΥΣ ΘΕΑΤΕΣ

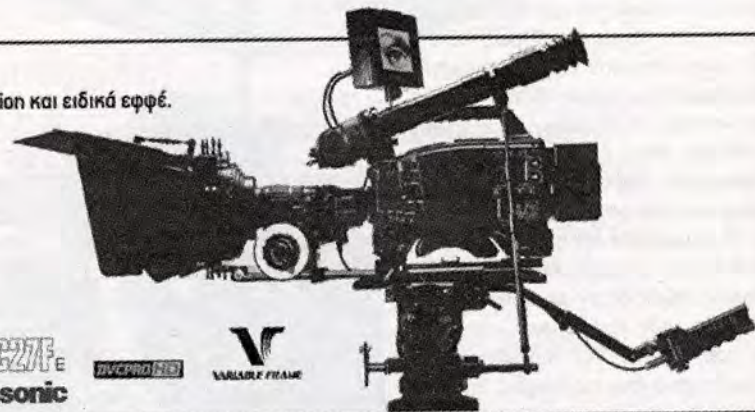
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ ΒΑΣΙΛΕΩΣ ΓΕΩΡΓΙΟΥ 33, ΤΚ 546 40, 0310 886 286
ΠΑΣΑΛΙΔΗ 147, ΚΑΛΑΜΑΡΙΑ, ΤΚ 551 33, 0310 444 362
ΟΛΥΜΠΟΥ 112 & ΙΑΣΩΝΙΔΗ, ΤΚ 546 35, 0310 226 313
ΣΕΡΡΕΣ ΜΕΡΑΡΧΙΑΣ 52, ΤΚ 621 25, ΤΗΛ. 03210 59 139
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΥ 13 & ΠΑΠΑΠΑΥΛΟΥ, ΤΚ 62122, 03210 56077

HIGH DEFINITION

Ελληνικός Κινηματογράφος
Η επόμενη μέρα...

Εμείς είμαστε έτοιμοι. Εσείς;

Με μεταβλητό frame rate (4 - 60 καρέ/sec σε βήματα του ενός καρέ) για slow motion και ειδικά εφέ.
Βέλτιστο film transfer λόγω τετραπλάσιας ωφέλιμης ανάλυσης και εγγραφής frame (progressive scan) αντί για field (interlaced).
Ανώτερο contrast και δυναμική περιοχή χρώματος, έως και 10 φορές, από την τεχνολογία βίντεο που χρησιμοποιείται σήμερα.
Λευκά και μαύρα, σκιές και highlights, όπως μόνο στο film τα έχετε συναντήσει...

AJ-HDC277E
Panasonic

DVCPRD HD

V
VARIABLE FRAME

editpro HD/m

Υψηλή ποιότητα εγγραφής, ασυμπίεστου σήματος High Definition απ' ευθείας από την κάμερα, χρησιμοποιώντας την τεχνολογία Direct2Disk™, με βάθος χρώματος 10 bit.
Μοντάζ σε High Definition για film transfer χωρίς απώλειες γενιάς.
Αναπαραγωγή slow motion και ειδικών εφέ στο γύρισμα.

Η τεχνολογία Direct2Disk™ ανεπτυγμένη στην Ελλάδα από την Eagle Research A.E., αποτελεί παγκόσμια πρωτοπορία στο χώρο του Digital Cinematography.

Eagle Research A.E.
Βουλιαγμένης 272B 173 43 Αγ. Δημήτριος Αθήνα
τηλ: +30 210 97 69 280 fax: +30 210 97 69 289 http://www.eagle.gr

D2D
DIRECT2DISK

EWS
EDIT WHOLE SYSTEM

ΤΟ EDITPRO HD/M ΕΙΝΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΠΡΟΪΟΝ
ΣΧΕΔΙΑΣΜΟΣ-ΚΑΤΑΣΚΕΥΗ: EAGLE RESEARCH A.E.

Panasonic is registered trademark. D2D, EWS, Direct2Disk, are trademarks pending.

Eagle
Research

Caffè
Vescovi
DAL 1927

Vescovi,
il caffè è
un'arte
Coffee is an art

Κάπου τον έχεις ακούσει.....

Τον έχεις δοκιμάσει σε κάποιο
καφέ - μπάρ.....

Τώρα ήρθε η ώρα να μάθεις
τον eXpresso Vescovi.....

Μάθε για τον eXpresso

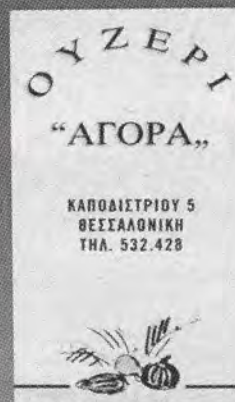
Αποκλειστική διύθυνση για την Ελλάδα.

Accento
SOCIETA DI IMPORTAZIONI

ΕΔΡΑ: ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 4 - ΡΟΚΚΟΤΗ 3 - Τ.Κ. 546 24 - ΤΗΛ - FAX: (2310) 240 642
ΑΘΗΝΑ: ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ 43, ΜΑΡΟΥΣΙ Τ.Κ. 151 24 ΤΗΛ - FAX: (210) 61.44.331
e-mail: accento@otenet.gr

Specialty Coffee

ΓΙΑ ΚΑΛΟ
ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΟ ΦΑΓΗΤΟ

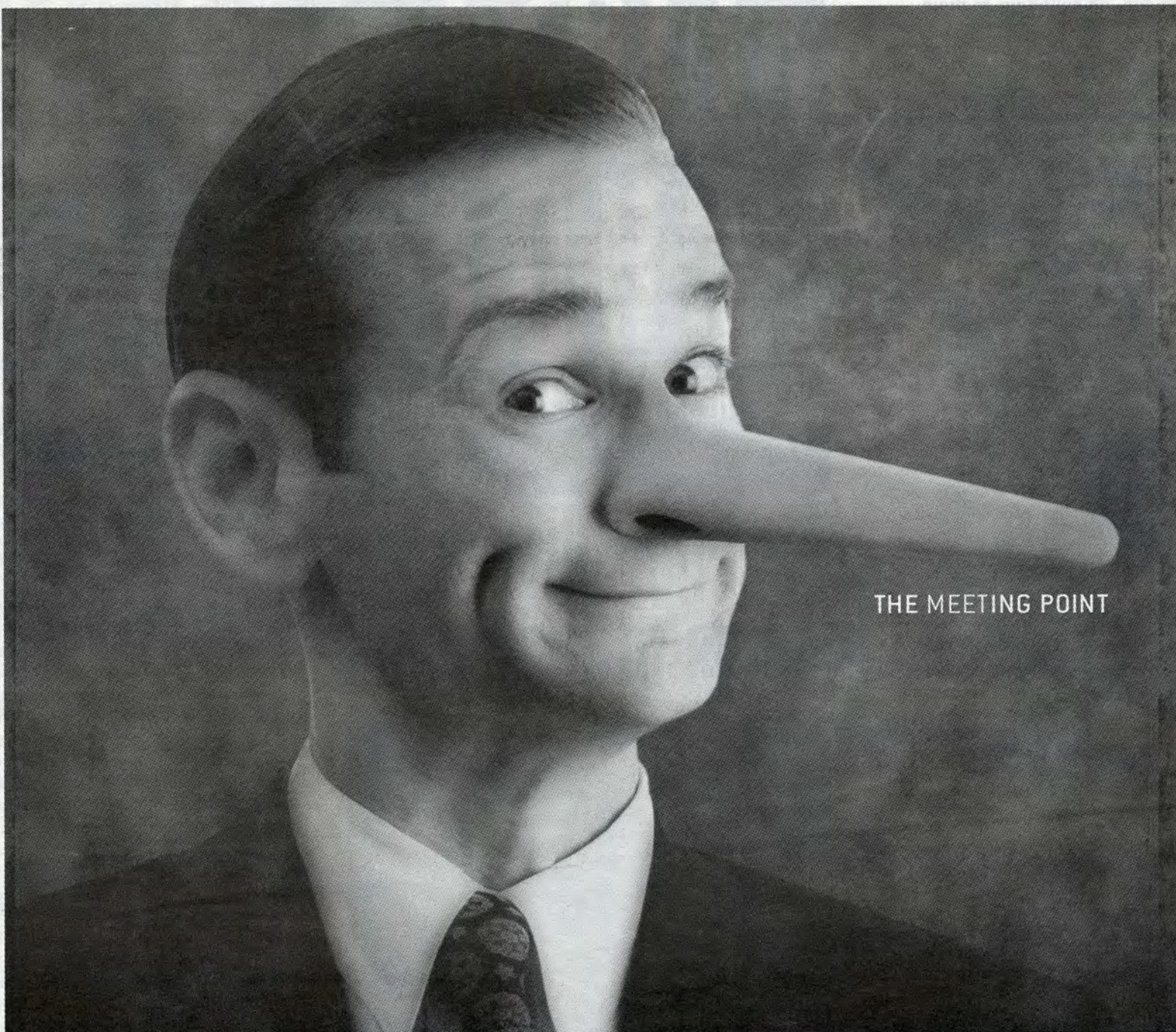

ΚΑΙ ΜΕΤΑ...

Βεντέτα

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ 3 ΤΗΛ.0310 234 973

ΓΙΑ ΖΩΝΤΑΝΗ
ΛΑΙΚΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ ΜΕ ΑΠΟΨΗ

THE MEETING POINT

THE MEETING POINT
CREATOR S.A.

Κούσκουρα 2 & Μητροπόλεως • 546 22 Θεσσαλονίκη • Τηλ.: 0310 253 268 • e-mail: social@hol.gr
Παύλου Μελά 28, Πλατεία Δημαρχείου Εύσομος • 562 24 Εύσομος • Τηλ.: 0310 774518

SOCIAL
♦ C A F E ♦

The cobblestones on the pier are getting harder to negotiate, the seats in the theatres warmer and the press room full of smoke. Yes, the festival is at its mid-way point. Torn between the desire to see new talent and catch-up on directors like Bela Tarr (whose popularity in Greece rose 500% on November 8), festival-goers are advised to have power naps, take midnight walks on the blue-green pier walkway and indulge in feta-sauce chips and Terkenlis' pastries.

Quiet! Journalists on the Set

How's this for a scene from a movie: A big tourist bus pulls up to an isolated Thessaloniki dock and people shuffle out. As the camera moves closer we see that they are journalists inspecting a film set. This is the scene that took place yesterday morning, as Theo Angelopoulos received a mob of media. Speaking about his new trilogy within the set village's cafe, Angelopoulos fielded journalist's questions. Outside, sun streamed down and mud oozed around dozens of make-believe houses, many on stilts. Cannes 2003 is the date by which he plans on have prepared Film #1, "The Weeping Meadow". 10 weeks of shooting remain. Tracing the story of a Greek woman from age 3 to 90, the story's roots are in the Black Sea and its ending in contemporary New York. It is a story of love enduring, through the tumult of the 20th and early 21st century, noted Angelopoulos. The Theban Cycle is worked into the entire trilogy, but each film will have a distinctly different style and structure. Michelle Pfeiffer and Elias Koteas may be in the second - and most expensive - film, which begins in Uzbekistan. He's not in a rush, a luxury that low-budget filmmaking allows, noted Angelopoulos. As for the last film, he says it will be "fantastic" in style.

Man of the Hour

Another fine director of Angelopoulos' generation, Pantelis Voulgaris, is being honoured this evening at 8pm. His "Happy Day" follows the resilience of a political prisoner held in an isolated island prison. Though it is assumed he has committed suicide, the man surprises everyone on a feast day. Voulgaris' press conference will be at noon. Come and hear what a man who, in his film "It's a Long Road", includes a tremendous shot of a tacky rural nightclub burning to the ground.

Sleepless Novembers

Another Pantelis, Pantelis Pagoulatos is unveiling his "Sweet Dreams" at 5pm. That film's about a couple which receives a long-lost friend. Meanwhile Takis Papayannidis is presenting "The Secret of November" (10.30pm) for the first time. With a name resembling the recently-busted terrorist familia November 17, this film's about a corrupt businessman who makes a deal with a judge regarding a murderous group.

President Bellocchio

Jury head Marco Bellocchio is speaking today at 1pm. He will be looking back at 40 years of filmmaking. Throughout his career, Bellocchio has been known for challenging social conventions. Self-destruction, sexual desire and death all fold into his stories. There are screenings today of new film "My Mother's Smile" (5.30pm). That film's cast includes the ever-charming Sergio Castellitto. In that film, Ernest faces the Catholic Church (as his murdered mother may become a saint), while teaching his son about love and being constant. Bellocchio is offering a Masterclass at 8pm at Thessaloniki's Italian Cultural Institute (1 Flemming St, tel 2310-886000).

Big Fat Palestinian Wedding and Tears

Bellocchio's jury continues to watch International Competition entries. Two new competition films include Palestinian "Rana's Wedding" (Hany Abu-Assad's story of a woman from East

FIRST SHOT

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

43rd THESSALONIKI FILM FESTIVAL

WEDNESDAY 13 NOVEMBER 2002 • N. 118

As Time Goes By in Thessaloniki

Vahid Mousaian

Marca Dorrer

J.H. Hermosillo

Jerusalem who sneaks out to find her lover, 7.30pm) and "Let's Not Cry" (Korean Min Byoung-Hun's story of a violinist who returns home after losing everything at a Moscow casino, 2pm).

Hermosillo Speaks

Juan Humberto Hermosillo grew up in a small Mexican town, he told the festival yesterday, where the only affordable entertainment was cinema. Next came film school in Mexico City at age 21, his first 16mm camera and making movies with friends. Not much has changed 40 years later. He still has a passion for cinema and makes films with friends - only now his friends are professionals and trusted actors. Yes, he explained, he had trouble with powers-that-be when it came to films with homosexual themes. However, even in projects where there weren't gay characters, people didn't like his

efforts to strip hypocrisy naked. "Exxxorcism" cost just \$10,000 to make. No one was paid and it was made in a record 16 days. Catch his "Dona Herlinda and Her Son" at 2.3pm (with English subtitles), "Homework" at 5pm and "Bathroom Intimacies" (4.30pm). Due to popular demand, "Exxxorcism" will be screened at 10am today at the Pavlos Zannas Theater.

In Greek Film We Trust

Greek Film Center (EKK) president Diagoras Chronopoulou, the new head of Greece's Culture Ministry cinema arm, sends EKK productions to over 150 embassies worldwide. He considers 2002 a good year for Greek cinema, pointing with pride to 19 Thessaloniki Film Festival productions and festival successes. Meanwhile on Monday evening, Yiannis Dalianides was dubbed a "national film hero". At the event, it was agreed that no one can make Greek musicals like he can. Festival president Angelopoulos remembered Dalianides' support the night before a shoot, long ago. Dalianides wished young filmmakers luck in "once again filling the dark movie theatres."

Visions of Asia

ASEF- aka the Asia-Europe Foundation - has brought Thessaloniki films like today's "Seafood" and "Unknown Pleasures" (8pm). Since 1997, the organisation has been encouraging cultural exchanges between the two continents. They fund films and help Asian artists travel to film festivals. Find out more about their efforts at their 2.30pm press conference, with representatives Ms Chulamanee and Ms Chartsuwan and director Byoung-Hun to name a few. Meanwhile, from the same part of the world, New Horizons' Hong Sang-Soo Retrospective continues. Yesterday "The Power of Kangwon Province" played. In the background of two initially separate, but ultimately united stories, a mystery floats concerning a woman who plunged to her death. The fixed camera, tranquil mood and quirky details offer one of the most realistic stories of the festival. Try Korean Sang-Soo's mix of nonjudgmental, enigmatic storytelling in "Virgin Stripped Bare by her Bachelors" (2pm).

Music Notes

The late mathematical music composer Iannis Xenakis is being honoured by The Greek Directors' Guild with a 7.30pm (*NOT 5pm) screening of a 1978 documentary capturing Xenakis' concert at Mycinae. CDs of new Greek film music are available from the Greek Directors' Guild in Warehouse B. Tonight there will be an evening of music, beginning with composer Mimis Plessas on piano. It will be held at the Fix Live club (26 Oktovriou St). See Alexis Grivas by noon today to reserve spots.

Cinem@net Workshop

Devote 12am-3pm today and tomorrow to catching up on the future of web and Internet meta-media. Station Arts Electronics' Celine Hartlet, digital cinema

pioneer Jason Wishnow, internet curator Wielfried Agricola de Cologne, artist Gerhard Mantz, MIT's Joe Davis, Rosen Petkov, social-political artist Wesley Meyer, Gina Czarnecki, professor Yiorgos Papanikolaou and professor Mihalios Meimaris will share their knowledge. It's happening at the Mylos complex.

Alert for Balkan Writers

Tomorrow at 2pm the Festival will be going into more details about its brand-new Script Development program, the Balkan Fund.

Quote/unquote:

"Making films is like dreaming. In film you have the freedom to imagine whatever you want." - Director Juan Humberto Hermosillo

Angelike Conti

ΠΡΩΤΟ ΠΛΑΝΟ

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΦΕΣΤΙΒΑΛ ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 118 ΤΕΤΑΡΤΗ 13 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2002

ΕΚΔΟΤΗΣ: ΜΙΧΑΗΛ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΚΔΟΣΗΣ: ΑΝΤΩΝΗΣ ΚΙΟΥΚΑΣ • ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ: ΣΩΤΗΡΗΣ ΖΗΚΟΣ
ΣΥΝΤΑΞΗ: ΑΝΑΣΤΑΣΙΑ ΓΡΗΓΟΡΙΑΔΟΥ, ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΛΑΪΤΗΣ, ΟΛΓΑ ΚΟΥΖΑΤΗ, ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΚΟΝΤΙΣ, ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΜΗΛΙΑΝΔΑΣ,
ΣΩΤΗΡΗΣ ΜΗΛΙΑΝΔΑΖΙΜΟΠΟΥΛΟΣ, ΓΙΑΝΝΗΣ ΒΑΛΑΒΟΣ, ΤΖΕΝΗ ΠΑΥΛΙΔΟΥ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΠΗΤΑΣ
ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ: MOTION TEAM • ΠΑΡΑΓΩΓΗ: ΜΟΥΤΚΟΣ-ΕΝΤΥΡΗ ΕΚΔΟΣΕΙΣ

website: www.filmfestival.gr • e-mail: press@filmfestival.gr

ΜΕ ΤΗΝ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ ΤΩΝ

